

ION UNTARU

LOCUIESC ÎNTR-O LACRIMĂ SUSPENDATĂ

Poezii

SEMĂNĂTORUL
Editura - online
Iulie 2009

LOCUIESC ÎNTR-O LACRIMĂ SUSPENDATĂ

Sponsorului necunoscut

***În somn ne chinuie himere
Mereu tot mai puțină pâine
Și-aceeași falsă mângâiere:
Azi e mai multă decât mâine!***

***Și lumea merge mai departe
Că n-are cum să stea pe loc
Și tot mai greu se scrie-o carte
Și nu se vinde mai deloc***

***Adesea rafturile-s pline
Și doar cumpărătorii lipsă
Cultura intră în eclipsă,
Nimic nu merge de la sine***

***Și totuși ăsta-i adevărul:
Mai sunt nebuni gata să scrie
Și să despice-n patru părul
Că sunt nebuni de poezie***

*Cei mai frumoși nebuni din lume
Își taie viețile în porții
Și fără nici un fel de glume,
Le vând pe poezie, morții*

*Iar poeziile vibrează
De suferință și nesomn
Între coperti și se-adresează
Măriei Sale, cititorul domn*

*Poate c-așa ne fuse gena
De n-am citit cumva pe dos
Tot căutând câte-un Mecena
Cu înclinații spre frumos*

*Să ne mai surpe din obsesii
Să-ți pună-aripile la loc
Cum duce mirele miresii
O floare albă de noroc*

*Auzi-mă: te-aștept de-o viață
Arată-te că e târziu
Că vine frigul și-mi îngheață,
Acest creion cu care scriu*

*Și lui 'i-ofer aceste rânduri
De-ndreptățită mulțumire
Cu cele mai frumoase gânduri
Născute din adânc de fire*

Secretul clorofilei

*Dedicație: Dați-mi doamnă cărțile-napoi
Ca să punem punct la partitură
Că eu știu: frumoasa voastră gură,
A mai dus cu mine un război!*

*Dacă nu comit un sacrilegiu
Doamnă, vă ofer un florilegiu
De urzicături și epigrame:
Cântăresc abia câteva grame
Dar scânteia n-are greutate
Spiritul plutește prin cetate;
Nu se-oprește dacă nu-l primești
Cât îl ai, acela ești!
Veți găsi o toamnă și trei veri
Adevăruri numai în doi peri
Vorbe răsădite-n dodii
Cu miros suav de rodii
Vara mea mi-a dat cu el în cap
Dar m-am ascuns că eu încap
Cu maliția din fire
Într-o-nțepătură de iubire;
N-a curs sânge, doar prostie*

**Câtă e,să nu mai fie!
Dacă este să vă pască
Vreo belea, dați să-l citească
Celui care vrea să vă lezeze
Treaba lui: și să se curenteze!**

Poeții sunt ca niște florării

**Domnu' doctor pune-i stetoscopul
Zi-i să nu mai dea cu stângu-n dreptul
Dacă prostul face pe deșteptul,
Nu-ș atinge niciodată scopul**

**Mă' inchizitorule, ruleta
Joacă destine și averi
Aceasta e doar amuleta
Unei pierdute primăveri**

**Și n-am nici bani și, n-am nici timp
Să-ți spun cum o să-ți spargi tu capul;
Cine vrea să între în olimp,
Își lasă la intrare țapul**

**N-o să bați tu lumea peste gură
Nu ești măscărici, nici ventriloc
Asta-i cea din urmă aventură
Care mai poate avea loc**

**Nu te mai hrăni cu vise
Clopotele se trag doar de funii
Morții când ajung în paraclise
Și iese luna, râd numai nebunii**

**Nu mai plânge de melancolie
Arde-ți toate cărțile de școală
Averea ta e doar o colivie
Și când plouă, îți rămâne goală**

**Lasă fluturii în pace
Ne-am umplut vederea de culori
Cupola e o carapace
Dincolo de care, n-ai să zbori**

**Puține pene, multe pălării
Orice avion e o fofează
Poeții sunt ca niște florării,
De care nimeni nu se mai interesează!**

Lumea noastră mercantilă

**Viață, viață zi vară
Doar un ceas pân-la chindie
Câte ghionturi rezervate mie
Într-o singură sahară!**

**Scoate-i doctore lu' ăsta
Toți sticleții lui din cap
Că visează flori și stele
Și umblă doar într-un ciorap**

**Una, două, e-n război cu lumea
Și o face de doi bani
Spânzurându-și într-o carte
Toată zestrea lui de ani**

**Lasă-l domnule în pace:
Dreptul lui ca să viseze
Când atâția oameni dorm,
Ce puține minți sunt treze!**

**Suduie fiindcă iubește
Toată viața-a astupat la gropi
Și-a lăsat în urmă rime,
Și-a lăsat în urmă, tropi**

**Iar sticleții lui aparte
Cum i-ai scos, se duc aiurea
Ce mă fac dacă-mi aduc
Mie, marea și pădurea?!**

**Nimeni nu-și asumă riscul
Are și ea partea ei de vină
Lumea noastră mercantilă,
A rămas la fel: meschină!**

Famplet

**Mai mult rău decât mai bun
Fără nici biografie
Că nici ea n-a vrut să fie,
Și nici eu să mă supun**

**Zgomotoasa voastră liră
Nici inspiră, nici expiră
Altceva decât mândrie
Că se dă pe veresie
Și de la polul sud la Ateneu
Axa lumii nu mai trece,
prin buricul teu!
Cum o s-o mai scoți la cap
Dacă-ți cere un casap
Leșu' Casandrei ca taxă
Nu mai spun nimic și tac să
Mă iar mir de dragul glumii:
N-o fi tu (s)gârliciul lumii?!**

Nene lancule

**Unii se mai plâng de muncă
Alții nu ajung la ea
Și tu vezi cât e de grea
Ascultarea de poruncă**

*Nene lancule, matala
Lăsași în urmă Haimanale,
Pezevenghi și Cațavenci
Ce se dau la alivenci
Și se bat cu pumnu-n piept
Pentru fiecare drept
Care încă nu l-au smuls,
De la vaca lor de muls;
Tipăteștii și Miticii
La senat fac pe voinicii
Să deschidă cu chirie
Case de curvărăsie,
Să acorde drepturi mari
La câini și la poponari,
Să iasă și ei în lume
Nene lancule, nu-s glume
Ne furăm singuri căciula
Că trăim în țara lui Dracula...
Și-ncă altele asemeni:
Trist popor, culegi ce semeni!*

Brâncușiană

*Ai rămas copil, copile
Într-o lume de balauri
Cu nebuni care cresc grauri
Însă n-au grăunțe. Și le
Mai cultivă clandestin
Printre rânduri pe hârtie
Într-o secetă târzie
Coborâtă pe destin*

*Puneți în față sau în spate
la cifra doi, doar o oglindă
și-o să vedeți cum se perindă
prin mintea noastră și a lui,
Cumințenia pământului*

*Închideți ochii și-ascultați
cum crește noaptea din pământ
asemeni ciocârlilor din cânt
cu adierile durerii,
o masă țărănească a tăcerii!*

*Ușa casei românești
se deschide primitoare
ca să intre cu o floare
vrăjitorul cu urciorul
care-a cioplit fără daltă
această Coloană înaltă,
mângâind-o din privire
până dincolo de fire,
ca un zbor tăcut în piatră
Pecete de neam și vatră!*

Pasărea măiastră

*Că noi nu suntem acest
Trup de apă și țărână
Și din care-o să rămână
Doar cenușa unui leș;
Noi suntem un gând, matrice
Pentru-ntregul univers
Și în care-un singur vers
Face cât Euridice*

*Fată mare, fată mare
Hai cu noi la vânătoare
Că ne bate în fereastră
Noaptea pasărea măiastră
Cu aripi de cânt și dor
Și cu fiecare zbor,
Ne ia inima și-o duce
Dincolo de o răscruce
Pe o pajiște înaltă
Dintr-o lume în cealaltă
Unde dorurile-și toarce
Și refuză a se-ntoarce*

*Fată mare, fată mare
Hai cu noi la vânătoare
Să trecem dealul și balta
Cioplitorul și-a luat dalta
Fiindcă nu-l mai prinde somnul
Și s-a tot rugat la Domnul
Dacă nu poate s-o prindă
Și nici somnul s-o cuprindă,
Când ajunge la hotar
Din ce i s-a dat ca har
Măcar s-o cioplească-n piatră
Când se-nalță de pe vatră
Dincolo de noi și fire
Ca un semn de nemurire!
Fată mare, fată mare
Hai cu noi la vânătoare*

Omar Khayam

*Mă simt o partitură
Cu note în culori
Din care vin și fură
Necunoscuți, comori*

*Omar Khayam cânta femeia
Și-n rubayatele lui, vinul
Ce dau savoarea și suspinul
oricărei vieți. Și de aceea,*

*I-o fi surâs și lui ideea
Să cocheteze cu destinul:
Omar Khayam cânta femeia*

Și-n rubayatele lui, vinul

*Prins de tristețe ca marea
Când varsă peste maluri plinul
Blazonul, spada lui și cinul
Paharul ce-i dădea scânteia
Omar Khayam cânta femeia...*

totul e o ardere

*Caut amatori de troc
Să nu mă mai prindă iarna
Fiindcă vedeți lenea, iar n-a
Cumpărat lemne de foc*

*arde focul, nu mai avem lemne
lucru care poate să însemne
că urmează cărți și manuscrise
gânduri, idealuri, poate vise
că și viața-i ardere în fond
precum bătrânul noaptea-n rod
strigă la netoții din cetate:
noaptea orologiul jumătate
a trecut în liniște și pace
dormiți și restul, că n-aveți ce face!
ardere mocnită, vâlvătaie
sau din contră numai foc de paie
până te cuprinde-un duce frig
și auzi cum moșii tăi te strig'
ale căror urme nu poți să le ștergi
și la care ești dator să mergi
dincolo de lume și de vreme
cum și ei datori sunt să te cheme*

Degeaba

*Cui să cer iertare soartă
Că m-au dus la marea moartă
Unde n-au ajuns pescari
Domnii-n robele lor, mari?*

*Degeaba te uiți la mine încurcat
Că eu nu sunt flautul fermecat
Nici patron, nici arlechin
Nici tragicul Șaliapin;
Sunt un anonim din gloată
Și mi-am rupt la car o roată
Am rămas de-atunci în pană
Fără pix și fără pană
Doar cu topul de hârtie
Nu vă pasă vouă dar, îmi pasă mie
Și esca la nu e Scala
Dat afară din Walhalla
Un văcsuitor de ghete
Lutruiește la șirete
(Că șirete-s vremurile*

*Din Alaska în Kurile)
Și pantofii la clienți
Care nu-s obedienți;
Lustruiește sărăcia
Veacul nostru și prostia
Așezat la colț de stradă
Pe un scaun sau o ladă
După cum ați intuit
Și o face țintuit
Țintuit și gratuit*

Pastișă

*Lasă-mi domnule în pace
Tihna mea din carapace
Că nu de flori de măr,
Mă tragi tu de păr!*

*La râpa lui Udevenrode
străjuiesc gasteropode
să nu mai vină din Atici
doctorii în matematici
cât e ceasul cristalin
și fe-cioara Geraldine
că pun totul în balanță*

*numără și trag în stanță
sunetele și măsura
fac abstracție
cezura
ca să schimbe un macaz
și să cadă în extaz
Că vedeți voi, simetria
nu se scurge din vreun blid
n-are (chiar) nimic cu geometria
sau cu Euclid*

*Ce să mai zic despre poftă
dacă moftul n-are moftă
o dată, de două, de 9
a-nceput să plouă
lentile lente ori latente
uite-le cum fac talente
pe sub geamul lui Terente*

*Asta este: picătura
cade, nu se dă de-a dura
peste zece babe slabe
cocârjate-ntre silabe,
peste zece babe știrbe
care culeg știr, bre
le văd și mă mir
cu ochiul ceachir
sictir bre,
sictir...*

Tristețea lumii întregi

Scoate robele instanța
C-a venit amfitrionul
Cu țidulă de la onu
Să ne mai închidă clanța

Ține minte partitura
Și solfegiul, criminalul
Că urmează săritura
Pompierului cu calul

Cal de lemn sau plastilină
Porțelan ori bibelou
Dacă nu ți-l faci cadou,
Fuge singur din vitrină

Nu sunt slugă la doi regi
Nu mă bat cu nici o hoardă
Eu cânt tristețea lumii întregi,
Pe o singură coardă

Așa că mă calule, du-mă oriunde
De bunăvoie sau chiar cu sila
Eu sunt poetul pe care și l-a
Dorit anticarul ca să-i inunde,

Polițele sale de scânduri bătrâne
Din care, când are mai mult răgaz
la câte-o carte și, citind mai rămâne
După ce stinge lampa cu gaz

Încă o zi

De mâine-o să trăim mai bine
Afirmă domnul deputat cutare
Și tot românul o s-ajungă
Să fie și el om cu stare

A mai trecut o zi
În contul unei nopți
Ce mi-o doream a fi,
Cu toți strugurii copti;

Cu somnul peticit
Și visele în plus
Frumoasă ca un mit
Din depărtări adus

În care-ți dai obolul
Prefigurat de mâine
Când îți vestește solul
Că n-ai bani pentru pâine;

Când ți se-nchide geana
Și-n'untru s-a deschis
Stropind cu lacrimi rana
Din celălalt abis;

*Când păsările parcă
Și ele dormitează
Un legănat de barcă
Îți ține mintea trează*

*Iar veghea ta și somnul
Se leagă ca o punte
Bătrânul metronom, nu-l
mai auzi. În frunte,*

*Îți arde-un rug aprins
Vuind precum cascada
Un rug de jar încins
Și rece ca zăpada -*

*Și vine iar o noapte
Când un covor de stele
Te leagă cu șoapte
Și visele rebele*

Cu cagulele lăsate

*Trece noaptea și ascult
Cum vin în valuri, valuri furii
Să ne fure caprele trăsorii,
Că pe celealalte le-au luat de mult*

*Dacă plouă, nu e soare
N-ai umbrelă și te udă
Nu mai dai la caracudă
Și nu te mai duci la mare;*

*Inculpatul cu breloc
Nici nu se mai apără
Acuzarea scapără
Un amnar ce nu ia foc*

*Apărarea la un șah
Ți-o aduce doar atacul
Dacă știi să dai cu tacul
La viteza de doi mach*

*Ce-o să faci dacă oftatul
Îți retează tot elanul
Și nici renul, nici elanul
Nu mai taie Retezatul?*

*Dacă nu știi nici înotul
Și-ai uitat tabla-nmulțirii
Îngrijește trandafirii
Însă cumpănește-ți votul!*

*Seara asta dintre toate
Singura în care se aude
Cum vin hoții să ne fure dudu
Cu cagulele lăsate;*

*Plouă luna cu argint
Că l-ar strânge toți avarii
Dacă n-ar fi în avarii,
Bursa lor de la Corinth*

*Și cum bate în ferestre,
Scânteiază licuricii
Într-un joc de artificii
Și cu greieri în orchestre*

Arabesc

*Nu mai puneți rămășag
Pe surplusul de vacanță
Dacă n-aveți circumstanță
Pentru mersul în zig-zag!*

*Cine te mai apără
Ca să nu-ți mai faci cucuie:
Un deștept de scapără,
Sau vreun prost de bubuie?*

*Apărarea, spunea șahul
Este cel mai bun atac
Dacă nu știi ce e crahul
Joci ca mutu' fără trac*

*Fără trac, fără trac-tor
Ce-o să facă fermierul
Dacă vine pe ogor
Domnul vice-premierul?*

*Dacă nu înveți refrenul
Și nici strofa următoare,
N-o să știi când trece trenul
Dinspre vara viitoare,*

*Pe o pajiște cu flori
Zămislind numai arome
Eu aș da câte comori
Au dat lumii, două Rome,*

*Citadinul meu tumult
Și felia mea de stres
Pentru care un adult
Nu mai are interes*

*Toată lumea asta mare
E în fond atât de mică
Iar un semn de întrebare
Dacă-ți pui în plus, nu strică*

*Eu când văd un metronom
Am în fața mea o floare:
Orice om este un om
Dacă-ncearcă să și zboare!*

Mă întregesc din câte pierd

A rămas un pic din mine
pretutindeni – A. Dumbrăveanu

M-am risipit pe drumurile toate
Că nu mai poate nimeni să m-adune
Simunul cald mângâietor de dune
Nici cârcotaș, nici iubitor de gloate

Un cântec straniu noaptea mă străbate
O adiere rece peste strune
Murind de dor lunaticile rune
Pe lespezi de ruine și palate

Îmbogățit de ce-am lăsat în urmă
Ajuns la termen de-njumătățire
Robit de către-o dulce amintire
Cu căngi de aur care-n mine scurmă,
M-am risipit în zare pretutindeni
Ca un zefir în ziua de Armindeni

Muntele

Vine vara și Tamara
Nu mai merge la Amara
Unde zac peștii de frig
Și babetele-n cârlig

Muntele acesta atât de mărunt
Când plouă cu broaște, îți pare cărunt
Că scriu cocorii pe cer
Measje cifrate și pier;
Oamenii pleacă în grupuri cuminți
Cu lămpi, aragaz, copii și părinți
De vineri la prânz, până luni
Să doarmă pe prici sub aluni
Încarcă rucsacul cu de-ale gurii
Vocabularul, doar cu injurii
Dacă ești psiholog, se observă
Că pui în prosop și-o conservă
Dacă ești pisălog, pui doar întrebări
Că-și iese și muntele dintre răbdări;
Pe mine unul nu mă intrig'
Cât rabdă acolo, bieții, de frig
Cât scârțâie noaptea arțarii,
Că vin și-i înțeapă țânțarii
Și-și trag palme pe întuneric
Că și blazatul devine cholerice
Da' când se-ntorc, numai pre-texte:
- Du-te la munte, ce bine este:
Eu unul sincer, sunt încântat
Ce ne-am distrat, ce ne-am distrat!

Revistă de front

*Peste tot miroase a război
Strănutăm de-atâta praf de pușcă
Dormitează conștiința într-o cușcă
Și pe umeri, o purtăm tot noi*

*Ziua bună, veri soldați
Cum o să ajungeți voi
În postura de eroi
Fără mame, fără tați?*

*Nu curajul vă lipsește
Și nici solda după grad
Când scad apele la vad,
Spui adio la prins pește*

*Să nu mai priviți cu teamă
La revistele de front
Că virtutea-i un afront
Ca Hamlet, orfan de mamă*

*Suntem zilnic în război
Dar strigăm întruna pace
Nimeni n-are ce ne face
Până-n lumea de apoi*

*Viața noastră ca o fugă
De roboți cu ochii-nchiși
Nu v-aduce în iriși
Nici un sentiment de rugă*

*Jugul greu apasă strâmb
Peste umerii de plastic
Iar cuvântul e elastic
Cu un șoarece-n carâmb*

*Pace și război. Totem
Voi sunteți mereu în urmă
Iar istoria nu scurmă
Decât până unde vrem*

*Voi civili, civilizați
Ne-ați dat un harpon cu care
V-am ucis pe fiecare
Și-acum ne priviți mirați*

*Veți fi scris voi în statut:
Noi vrem binele cu sila
Dar vedeți că pancea șila
Se conjugă la trecut*

*Demolăm pe rând muzee
Nimeni nu ne-a întrecut
Cine n-are loc sub scut,
Sapă noaptea la tranșee*

*Avem spada și balanța
Legea poartă uniformă*

**Ce-a rămas, e doar o formă
Ce-o dictează circumstanța**

Avenida Leonida

**Doar nebunii fără scuturi
Mai aleargă după fluturi
Cât mai poate fiecare
Și se-mbată de culoare**

**Avenida Leonida
Contrasens și în poftida
Slăbiciunii pentru Lorca
Dedesubt semnase Iorga**

**Viața toată într-o carte
Vistieria-n altă parte
Grafolog și monoton
O dicta la gramofon;**

**În paharul cu tequila
Noaptea se vedea Brăila
Ca o flacăra banală
Primăria era goală,**

**Fără numai o mimoză
Nici o viață nu e roză
Și-n cutia de scrisori
Era doar un telefon
Iar pe numele de fată,
O mulțime de ninsori**

Dor

**Ci iarăși mă împrăștii
Aproape clandestin
Când trag copii cu prăștii,
În cioburi de destin**

**Ce dor mi-era de-o mămăligă caldă
Și de-un ceaun cu lapte fiert
Când lingurile saltă-n ritm alert
Și sudoarea frunțile ne scaldă**

**Mă văd copilul așezat pe vatră
Și lingura de lemn, mereu prea mică
Pândit cumva de-o ceată inamică
Când șoarecii de foame parcă latră**

**Și mă luam la-ntrecere cu mine
În gândul meu naiv c-o să mă satur
Stahanovindu-mă prematur
Că cine e sătul, se simte bine**

**N-apuca ceaunul să dea-n clocot
Să-l umple cerul de steluțe albe
Că pofta zămislea în mine salbe**

La start toți concurenții într-un ropot!

**Să aibă lapte, mă rugam în așternut
Joiana fiecărei zile
Pentru atâtea câte mi le
Petreceam cu dânsa la păscut**

**Masa joasă, străchini de pământ
Și totuși mai curat ne era traiul
Cu toată sărăcia și vătraiul
Că astăzi tihna mi s-a scurs în vânt**

**Acum mănânc, nu știu de ce, cu jenă
Și nu mă simt mai fericit, deloc
Copil plecat în lume la noroc
Și pândit de viitor, ca de-o hienă!**

Pomana porcului

**Lume strâmbă, te sfidez
Pentru câtă nedreptate
Lași în urma ta, cu toate,
C-ai avut și tu un crez
Mincinosul tău festin
E doar forfotă mărunță
Numai cine te înfruntă,
Are parte de destin!**

**Cineva pe nu știu cine strigă
Dar mi-e lene ochii să-i deschid
Carne friptă, vin și mămăligă
Și toată ciocoimea o desfid!**

**E luna lui Cuptor. Nu mai am grâu
Să țin porcul până la Crăciun
Înot în datorii până la brâu
Șargul vieții geaba-l tot înstrun**

**Dar nu-i prostia care mă intrigă
Pe cât e picătura de acid
Carne friptă, vin și mămăligă
Și toată ciocoimea o desfid!**

**Înfig în sare cum făceau strămoșii
Ștergarul pus pe iarbă în livezi
Aduse din grădină vreo trei roșii
Și-ți lasă gura apă, când ne vezi**

**Nu cred c-a fost mai fericit vreun rigă
Oricâte bunătăți avea în blid:
Carne friptă, vin și mămăligă
Și toată ciocoimea o desfid!**

**Eticheta n-o mai luăm în seamă
Și vinu-l bem direct dintr-un urcior
Trecut din mână-n mână fără teamă,
C-o să devină dintr-odată mai ușor**

*Cineva pe nu știu cine strigă,
Eu nu mai pot nici ochii să-i deschid
Carne friptă, vin și mămăligă
Și toată ciocoimea o desfid!*

Supușii tăceau mîlc

*Nu e de rîs, ci e de plîns
Și altora li s-a făcut milă de noi
Au venit să vadă cum trăim
Și, la plecare, ne-au lăsat goi*

*Delegația mai mare
Ca problema în principiu,
Nu mai încăpea în municipiu
Când mergea în deplasare*

*Și să vezi, era sinistru
C-aveau dreptul la cuvînt
Doar cu ochii în pămînt
Până când vorbea magistrul'*

*Purta mănuși ca filfizonii
Când punea mîna pe șaibă
Că el nu risca să aibă
Soarta care-o au s-pionii*

*La bielă-i zicea „chestie”
Disjunctorul era „sfâr”
Până când unul ceacăr
Și-nalt ca o trestie,*

*I-a zis: - Nene, vezi că știftul
Nu se bate când n-ai talpă
Iar moneda când e calpă,
Blochează întruna liftul!*

*Orice prismă era „con”
La rotor îi zicea „fierul”
Că știa el, dromaderul
Când s-apese pe „boton”*

*La fulie-i zicea „fudulie”
Că nu-i mare diferența
Dacă pierde aderența,
Țac-ul de la țacălie*

*Vaselinei îi zicea „untură”
Că a naibii, când lipsește
Face scârț și se oprește,
Roata, ca pe arătură*

*Contactorul de la bandă
Era doar o „șmecherie”
Termostatul, o „drăcie”
Care doarme și comandă*

Oaspeții băgau de seamă
Cum stă treaba la adică
Și de jenă sau de frică
Făceau cărțile cu teamă

Tăceau bieții de rușine
Îi cereau mereu acceptul
Și la care „înțeleptul”
Zicea apăsător: - E bine!

Poate-aș da mai mult de-un penny
Pe o fabulă cu tâlc
Dar supușii tăceau mîlc
Și lucrau în doru' lenii

Vai de biet stabilimentul
Când ajunge-acolo, sus
Unul de-ăsta cum v-am spus
Că urmează falimentul!

Râsu' – plînsu'

S-a-ngrășat o balerină
Care părăsește scena
Și vărsat lacrimi, că Sena
Crește fără de pricină!
Spectatorii slabi din fire
În procent de unu/patru
Copleșesc și-acuma teatrul
Cu rețete de slăbire

Masca noastră-i numai una:
Râsu' – plînsu' fac pereche
Când te naști într-o ureche,
Nu te mai hlizi întruna!

Plus și minus împotrivă
Dar se și iubesc ca frați
Numai tâlcul, o eschivă
Între Gherla și Urlați

O fi ea vederea, bună
Da' să nu tragi cu urechea
Câte-n stele și în lună
Astea sunt bătu-le-ar strechea,

Care ne și dăunează
Care ne și dau la cap
Care cap ne și vibrează,
Când bei bere de la țăp

Eu de astăzi m-am decis:
O să-mi iau de ham mârtoaga
Și la ora cincii, precis
Cu creion și terfeloaga,

*Ies în mijlocul naturii
Și-am să mă declar rebel
Dacă n-au să vină furii
Să mă lase fără zel*

Matinală

*M-am opus dar fără spor
Că în lupta cu destinul
Am pierdut eu clandestinul,
Bătăliile la scor*

*Patru fără; un pahar cu vin
Noaptea capătă culoare
Dincolo de unde vin
Toate cele viitoare*

*Moleșeală și căldură
Pe covorul mișcător
Numai somnul nu se-ndură
Să pătrundă-n dormitor*

*Cărțile în raft așteaptă
Mângâierile tactile
Înc-o zi, un prag, o treaptă
Pe cărările subtile!*

*În picioare pentru start
Vine lenea și nu-ntreabă
Toată viața lui, Descartes
Îndemna numai la treabă*

*Stă sub frâu alergătura
Graba-mbracă altă haină
Pe măsură ce strânsura
Mai dezvăluie o taină*

Dacă somnul

*Focul meu interior
Pârjolește tot și arde
Ca o jerbă de petarde
Și de care mă-nfior
Și când n-ai cu ce să-l stingi
Geaba chemi pojarnicarii
Căroră insecte varii,
Noaptea le rod din chingi*

*Dacă somnu-și face plinul
Își ia zborul și se duce
Că rămân apoi năuce,
Mătrăguna și pelinul*

*Și morișca merge-n gol
Se încinge bat-o vina:
Până vezi în geam lumina,
Dând pământului ocol*

*Că vin fluturi în exod
Ca albinele din stup
Și toți fagurii din trup
Se încarcă greu de rod*

*Dulce murmură izvorul
Amintiri de rangu-ntâi
Că te rog să mai rămâi
Până nu trece fiorul*

*Crește forfota-n surdină
Și se face zdrențe-zdrențe
Noaptea până la Firențe
Pentru partea ei de vină*

*Și te scoli că sună ceasul
Dacă te-ai trezit. Pe urmă,
Vin tristețile și scurmă
Neputințelor, impasul*

*Altă zi, o altă filă
Care-o rupi din calendar
Zborul tău de cufundar
Traversează-o zodie ostilă*

Un cireș cu capul nins

*Caravana pleacă în amurg
Drumurile sunt ca niște riduri
Toată viața curățăm la bliduri,
Și visăm să cumpărăm un murg*

*Se adună melomanii
Cu vioara sub arcuș
Unde vin să-și vândă fanii
Sâmbăta, haine de pluș*

*Un cireș cu capul nins
De smerenie, nu cere
Nici o plată într-adins
Pentru câtă mângâiere,*

*Mai oferă pe nedrept
La atâția suferinzi
Tu aștepți, eu nu aștept
Datul capului de grinzi*

*Partea cea mai rea din toate
E că nu mai știm nimic
Câte sunt și cum le scoate
Hibebe din noi, câte-un a-mic*

*Nici o plată sau arvună
Oferite garanție
Dacă-n nopțile cu lună
Sufăr grav de insomnie*

Averi, averi

Lumea cumpără și vinde
Banul joacă-ntâiul rol
Cine prinde, nu a-prinde
Puțul sondei cu petrol;
Conturi, cecuri, buzunare
Și-n loc de degete, gheare!

Averile nu mai contează
Decât după mărimea lor
Ghinionul ca o piază
Va tăia mereu din spor

Noaptea umerii-mi apasă
Inocent, un fluture
Cerurile când îi lasă
Merii, să se scuture

Oamenii întruna strâng
Lucruri netrebuincioase
După care iarna plâng,
Că le intră frigu-n oase

Iar averile de sus
N-au nici ele căutare
Că mergând înspre apus
Și mirați că nu răsare,

Soarele în noaptea noastră,
Dăm iar vina pe busolă;
Orice pasăre măiastră
Se ascunde-ntr-o violă!

Victime de sacrificiu

Cine-mi bate noaptea-n geam
Amintiri zăpezile
Troienește și mi le
Rânduri, rânduri peste tâmple
Așezându-le, îmi umple
De la cap pân-la genunchi
Cercul vârstelor pe trunchi?

Eu mă duc după accize
Strângeți hărțile la loc
Ceaiul pentru five o'clock
Ne sosește din Belize

Doar această verticală
Nu iubește bisectoarea
C-a făcut prea des escală
Unde zace vrăjitoarea

Vreun secret? Nici un mister
Pentru vorbele de tâlc

*Înțelepții fără fler,
Închid gura și tac mâlc*

*Crește iar harababura
Pentru orișicare fleac
Și lumea temperatura
Începutului de veac*

*Rânduri, rânduri ghinioane
Unul altuia-și fac loc:
Programăm revelioane
Care nu vor avea loc*

*S-a-ngustat mereu arena
Măscăricii ies în față
Cine curăță carena
Șade atârnat de-o ață*

*Unghiuri drepte, unghiuri strâmbe
Ascuțite, de cocori
Clovni vin să se scâlâmbie
Singuri, de mai multe ori*

*Domnul senator sub vestă
Are-o armă. Ce-o să faci
Dacă el la prima festă,
O s-apese pe trăgaci?!*

*După cum vede oricine
Aerul miroase-a viciu
Lumea cere și obține,
Victime de sacrificiu*

*Voi pleca incognito
Cum făcea Polichinelle
Doar să-mi pun la doagă nit. Oh,
și culorile pastel*

Ursul la bâlci

*Ieri bratușă, azi un unchi
Mazurca lumii face sluș
Că nu ne mai săturăm de rumeguș,
Nici de mersul în genunchi!*

*Bate nene, darabana
C-a venit ursul la bâlci
Vrăjitorul din Bâldana
Nu mai vindecă de gâlci*

*Are gâlcă omul, n-are
Vom afla numaidecât
Și când iese la plimbare,
Le stă tuturor în gât*

*Ce să-i faci? Învidia
Pentru genul tip ve(n)detă*

**Cât putu, ne prosti ea
Ca pe orișice mazetă**

Beșica

**Presară zorii roșii
Aromele-n fâneață
Și cântă iar cocoșii,
O nouă dimineață**

**Am dat pădurii un ocol,
Ocolul silvic cuvenit
Și când mă-ntorc,văd azi un gol:
În poarta noastră, ați ghicit**

**Că de la gol, Goleșcu știe
Cum se driblează un portar
Și când să dai cu alifie
Pe stâlpii porții, sau cu var**

**E lumea doar un stadion,
Adeseori e mult mai mică
Și vin vedete de carton
Ca să lovească o beșică**

**Sfârșitul meu de săptămână
Îl poartă-n cornele lor, cerbii
Când lucrurile-mi cad din mână
Și iau bilete pentru derby**

**Tribuna-ntâia sau peluza,
M-a molipsit entuziasmul
Cu care-mi rup vecinii bluza
Și nu mai iau în seamă astmul;**

**„Haideți ai noștri!”, strig de zor
La adversari, doar invective
Și nu-mi dau seama cât cobor,
Pe scara vieții afective**

**La 0-0, batem noi
Că am avut o bară-n plus
Și-i luăm în brațe pe eroi,
Pe cei de jos, că alții nu-s!**

**La 0-1 ghinionul
Își va fi spus din nou cuvântul
Că ne-am luptat cu albionul
Când nouă ne-a lipsit a-vântul**

**La 1-0 cântă fanii:
„I-am bătut și pe campioni!”
La urma urmei toți pifanii
Nu sunt decât niște s-pioni**

**Vor trece iarăși șapte zile,
Îmi mut speranța-ntr-un alt meci**

**Dar pân-atunci înghit pastile
Și noaptea din fiorii reci**

Dacă vrei să te însori

**Unchiul Sam ca un jandarm
Bate-al dracului cu pumnu-n masă
Că nimica n-are bun să iasă
Dacă toate geamurile se sfarm'!**

**Nu va fi nici un război
În afară de acela
Care zămislește-n noi,
Dragostea pentru Marcela**

**Și Marcel l-a aflat primul
După fuga lui de Bach
Că iubirea e un stimul
De la șah la primul crah**

**Șahul, șahul să te ții
Când te bate orice nătărău
Numai rege să nu fii,
Că e vai de capul tău!**

Disputa

**Iar sporovăie întruna
Gaițele la trei, la patru
Ca pe scenă la un teatru
Până pică de somn, luna**

**Ascuțite ca un brici
Și tăioase ca o spadă
În mahalaua de calici,
Două țate iar se sfadă**

**O altistă vag soprană
Alta vine de la piață
Și pe drum făcând ea pană,
I s-a pus pe ochi o ceață:**

**- Ai ajuns doar os și piele
N-am cu cine sta de vorbă
Foametea lasă sechele
Și-ți e gândul doar la ciorbă!**

**- Nu vezi că nu-ți șade bine
Nici când taci, nici când vorbești?
Vai de noi când orișicine
Se dă mare la Zărnești!**

**- Îți mai trebuie tichie
Parc-ai fi păscut doar iarbă
Și-ai ajuns ca o stafie:
Nu vezi cum îți crește barbă?**

- Ești mai rea decât e crima
Nedescoperită încă
Cin-te vede,scuipă-n sân, că
Ești leită Hiroșima!

- Nu ești bună nici la mâțe,
Nici la alte dobitoace:
Fără sex și fără țâțe,
N-are nimeni ce-ți mai face!

- Tu cu vocea ventrilocă
Nu vezi că n-ai nici un haz?
Ai o țâță ca de cocă,
Scursă de pe aragaz!

- Făcuși și tu o otheadă
Și-ai rămas cu ochiu-nchis:
Cum să-nveți tu la cireadă,
Ce e ăla, un dichis?

- Ai ieșit și tu pe stradă
Și-ai rămas cu... pușca goală
Fuge lumea de dă-n boală
Numai să nu te mai vadă!

Dacă le-ntâlnești pe stradă
Fugi să nu te ia arbitru
N-ai ca muschetarii spadă
Și nici robă la pupitru

Tanti Frosa

Eu Aneta, tu Atena
La ce bun să facem ceartă
Să lăsăm noi Sparta spartă
Și pe Paris cu Elena

Tanti Frosa știa cazul
Că-și făcea veleatu-n târg
Pentru care cu mult sânrg,
Își sulemenea obrazul

Nu-și făcea deloc iluzii
Despre cum se-ntinde bârfa:
Afla fufa, afla târfa
Doar prin câteva aluzii

Prima și singura care
Vindea mahalalei zvonul
Că-i ținea apoi isonul
Dintre țâțe, fiecare:

Cin' se-nsoară, cine naște
Fără nici un căpătâi
Cine s-a spurcat întâi
Că ea știe și cunoaște

*Cine-noadă și deznoadă
Intrigile de duzină,
Cine până la chenzină
Face foamea stând la coadă*

*Amorsa că nu se poate
Un fitil sau o petardă
Pe care-o lăsa să ardă
Și dădea la alții coate:*

*- Auzi Lino, ce-a zis Veta
Că l-a prins iar pe Dumitru
Cu nepoata lu' arbitru'
Și l-a bătut coana Reta...*

*Știi pe nora lu' Lăcustă
Ne dădea la toți de furcă
A furat mai ieri o curcă
Și-a ascuns-o fă' sub fustă!*

*Iar pe doapa lu' Briceag
Cu nasul pe sus ca mîța
A prins-o cu fâța, fâța
Și cu unul în borceag*

*Stai acas' că mâine plouă
Nu deschizi televizorul
C-o să vină perceptorul
Pe la opt. Sau după două*

*Dacă știe sau nu știe
Să-și umple cu bârfe, cofa
Tanti Frosa catastrofa
Era as în calomnie*

Draga mea

*Cu un neg cât o alună
Crescut pe obrazul stâng,
O visez noaptea și plâng*

*Draga mea când iese pe balcon
Și gonește muștele cu pliciul
Dacă trece-atunci vreun camion
Pe șofer l-apucă tremuriciul,*

*Scuipă-n sân și-o taie peste câmp
Poa' să bată vântul sau să plouă
Cine-l vede, jură că e tâmp
Fiindcă-ntreabă de spitalul nouă*

*Vocea ei robustă ca stejarul
Dinții ei sunt galbeni de tutun
Arde-n mine inima ca jarul,
O văd frumoasă și-o iubesc nebun!*

Când atacă ea o vocaliză

**O apuci subit spre polul nord
Și faci revelionul pe-o banchiză
De n-oi muri de foame-ntr-un fiord**

**Orice-ar fi, eu nu îi văd defectul
O iubesc ca-n săptămâna oarbă
Când se scaldă, vine și prefectul
Că se isc' vârtejuri, să n-o soarbă**

**Vin jandarmii cu echipamentul
Legați la ochi să nu-i tragă păcatul
Cu mic, cu mare, e prezent tot satul
Și-un ziarist de la „Evenimentul”**

**Și cum pășește grațios, involtă
Punând parșiv pe-o parte, pălăria
A vrut s-o angajeze primăria
Să ne păzească bruma de recoltă**

**Draga mea când iese pe balcon
Zboară ciori din câți copaci există
Și dacă trece-atunci vreun avion
Ceva mai jos, se va lovi de pistă**

Să nu ne despărțim

**Nu mai vreau să-mi pun papucii
Că mi i-a udat Bosforul
Și-au să vină mamelucii
Cu șerbet și cu Li Chioru'**

**Nu mă părăsi că fac emoții
din acelea fel de fel
care-mi trec prin cerebel
și nu știi la o adică
ce curaj am eu de frică!
Nu mă părăsi te rog
strada este plină de capcane
nu fumez, nu știu de drog
noaptea pe terenurile virane
câte-am auzit că se petrec
ți se face părul ștrec;
fii și tu o dată gentilom
și nu mai certa-ne-vom!**

**Nu mă părăsi că sunt în stare
să fac o chestie de amploare
Alecsandre, ești un dulce
lasă-mi nervii să se culce
că dau țignal în mahala
și rămâi fără șandrama
cu toată aprobarea ta
pe care senior Băsescu
ți-a dat-o pentru s.r.l.
că-mi înfig ghearele și ies cu
ce-ai mai frumos tu: buclele!**

**Asta-ți trebuie azi ție:
protecție pentru chelie?!
Las-o-ncolo că e veche
cearta noastră, floare la ureche
hai la părinți la Vama Veche
Doi porumbei fac o pereche!**

La ghișeu

**Cine bate cuie, scoate
Alte cuie, mai târziu
Că pingelele cu toate
Schimbă-se în timp ce scriu**

**Să nu-mi dai din mâini cu semne
Să-mi zici mie papagal
Că-ți tai cartela de lemne
Și te văd arzând mangal;
Nu umbla cu d-alea-ntoarse
Care nu le înțeleg
Mama, tatii capu-i sparse
Și-acum doctorii i-l dreg;
N-am arcuș și n-am vioară
Că nu sunt de nasul meu
Da' nu-mi da din mâini cum zboară,
Cioara ca un cimpanzeu!
Dă-mi avizul că văd strâmb
Și-am ajuns la săturate
Port cu mine un carâmb
Cu licență de carate
Dă-mi mai bine semnătura
Că de când stau la ghișeu
Mi-a coclit și mie gura
Din senin și-aș vrea să beu
Dă-mi o dată să mă duc
Am ștampilă, cereri, timbre
Doar atâta n-am: ciubuc!
Dă-mi-o să mă duc bre, zimbre!
Ați văzut că iar începe?
Să nu dai cu vorbe-n el?
Nu-nțelege dar pricepe
Zgarda, fiece cățel;
Ai uitat ce vrei, pesemne,
Față de vărsat și semne!
Aici nu e carnaval
Vine iarna și n-ai lemne
Vrei să arzi numai mangal?!**

Corbii negri

**Ce să facem împreună
Când nici singuri nu puteți
să-i opriți? Țiganiii beți
Dau cu vorbe proaste-n lună**

**Într-o poiană, sub un alun
Corbii negri beau tutun**

*Le sticlesc ochii de foame
Și se uită după dame;
Ala mic, un dracu' gol
S-a spurcat la vinalcool
Unde bea drojdie din niște căldări
Și zboară înapoi pe nouă cărări
Numai într-o zi i s-au încurcat ițele
Și l-au prins prepelițele
Și ce-a pățit... Acum tace chitic
Și nu-și mai amintește nimic;
Le-ar trebui o trăsură și un cal
Să se ducă deseară la bal
Unde vine și doamna ducesă
Ar dansa și ei ei cu câte o negresă
Pe care s-o curteze decent
Sufându-i în față fumuri de kent;
Cu sânii tari, cu priviri languroase
Cu pene lucioase
Cu vorbe de pierzanie la urechea stângă
Până ar face-o să plângă
În rotirea discului
Șoptite în vârful pliscului
Cu aerul degajat și monden
Dar pân-atunci îl suduie pe La Fontaine
Le ghiorăie mațele de foame:
Ce să mai caute la bal?!
Mai bună-ar fi o bucată de cașcaval!*

E plină lumea de armate

*Nici un tânăr fără armă
Nu mai vrea prin somn să-mi treacă
Junii eterați în geacă
Ies prin ziduri din cazarmă*

*Atâtea grade degradee
Fahrenheit, Celsius, Nord
Ne pun busola-n dezacord
Că fiecare alt grad, e*

*Pe scara vieții stau gradații
La fel ca într-un alambic
Ce ne distilă pic cu pic
După structuri și aspirații*

*Că doar gradați și degradați
Ne-au pus câte-un vârtej în cale
Și-au dat cu biciul: - Respirați,
Că bolovanul se prăvale!*

*Se luptă omul pentru-o tresă
Sau pentru-un pas mai sus pe scară
Și-atuncea când e tras pe sfoară
Își schimbă ultima adresă*

Atâtea grade degradate

*Fahrenheit, Celsius, Nord
E plină lumea de armate
Cu care stăm în dezacord*

Cum vă place?

*Orice fes are un înțeles
Și dacă întorci fesul pe dos
Adevărul nu e mai frumos*

*Anemona din Cremona
O purta la pieptu-i Mona
Când dădeau caișii-n pârg
Și ieșea cu birja-n târg;
Cavalerii-n zale lucii
Își lăsau bătutul nucii
Și încălecau vreun mânz
S-o-soțeară până-n prânz
Și strigau călcând vreo rață:
Ce frumoasă ești ragață!
Ce frumoasă ești, ragață!*

*Dar un pictor mititel
De necaz că era chel
Treaba lui, puțin miop
Arătos, puțin cam șchiop
Rotund ca un pepenel
A pus mâna pe penel
Leon Vinci de necaz
Că n-avea ca alții, haz
Și sărac, fără lețcaie
S-a ncuia într-o odaie,
S-a luptat cu șevaletul
Până i-a făcut portretul*

*Nu așa cum era ea
Că-și spărsese ochelarii
Și-ăia micii, și-ăia marii
Ci așa cum o credea;
Și de secole la rând
Noi dăm banii așteptând
S-o vedem pe Mona zee
Agățată prin muzee*

Plafoniera zburătoare

*Ieri pupam pe unii, astăzi pe alții
Poate vi se pare o chestie de gust
Cezarului i se înalță întotdeauna
O statuie călare, sau bust!*

*Lasă plafoniera în pace,
Acea nu e o farfurie zburătoare
Cu care noaptea vin călare
Omuleții verzi să se mai joace*

Limba rusă nu mai e la modă,

*Vântul suflă invers la kremlin
Cine-și dorește câte-o odă
Se urcă într-un zepellin*

*Și-atunci vede totul de sus
Dacă n-o să uite parașuta
Privind cu jind înspre apus
Busola lui urmează ruta*

*Ne înrudim cu Europa și cu nato
N-o să ne mai ajungă nimeni la nas
Ca-ntr-o acuarelă de Șirato
Declarată de experți De Gas*

Dor de primăvară

*Iau liftul și adânc cobor
În rădăcinile de lemn
Îmi fac la inelar un semn
De recunoaștere și zbor*

*Întoarce-te asemeni primăvară
Adu-ne iar în suflete căldură
Să ne zburde țâncii pe afară
Să miroase câmpu-a arătură!*

*Toată viața noastră-a fost o iarnă
Și frigul ca o zodie nefastă
Pătrunde iarna frageda lucarnă
Și nu e asta singura năpastă*

*Să ne spălăm în rouă pân-la brâu
Să ni se-mbete ochii de lumină
Să ne pierdem în lanurile de grâu
Și să ne-ntoarcem obosiți la cină*

*Să scăpăm de friguri și vedenii
Dă-ne suflu și ne dă putere
Să mergem la slujbă și la denii
Cu sufletul curat de înviere!*

Dobermanii

*S-a făcut prea multă larmă
C-au să vină gunoierii
Inimă, să nu te sperii
Că tu n-ai permis de armă!*

*Dobermanii rămași singuri
Patronii căzuți în ringuri
Concurența peste gură
te lovea. Și sub centură;*

*Sluga care nu e slugă
Nu știe cuvântul rugă -*

Ce frumoasă ești în păr

*Cu atâtea flori de măr:
Delicată și involtă
Păcat de biata recoltă!
Cine câștigă primul rund
În al doilea, se duce la (p)fund*

*Când cade un barosan în groapă
În urma lui poți să scoți apă!*

*Grangurii, lichelele
Sperie și ielele
Feți frumoșii, pistolarii
Bivolii și Bivolarii;*

*Dând cu fard a câta oară
Toate conturile se-cară
Dar în orice buzunar
Mărunțiș pentru-un pahar...*

*Ploaie, cărămidă
Ridurile ridă
Fața lui de vânt și apă
Față slută
Și mioapă
Vinovată de bancrută
Este ultima și scapă*

*Cratiță, tingire
Haina de pe omul subțire
Se mulează după caracter
Și se vede după fler
Armonie, catifea
Pielea lui și pielea mea
Fiecare și-o îndură
Într-o altă saramură;
Atâta lobodă slobodă
Dădu pămăvara la iveală
Că după ce am cules-o,
a rămas cheală...*

*Orice fes are un înțeles
Și dacă întorci fesul pe dos,
Adevărul nu e mai frumos*

*O vioară, două viori
Cântau Balada de mai multe ori
Pe o punte suspendată
Între a fost și niciodată*

Primăvară brusc

*Sosește primăvara calm
Prin galeriile subtile
Din care urcă greu, tactile
Influențe de napalm*

Primăvara vine brusc

**C-am ieșit ca găzele la soare
Aripi și lăbuțele să-mi usc
După iarna asta mare**

**Dorm cățeii toropiți de cald
Pământul mai mustește-a sevă
Parc-am intrat de nu știu când în grevă
Și-aș visa un râu ca să mă scald!**

**Nu m-aș duce nici la băcănie
Să-mi cumpăr de-ale gurii și nici pâine
C-aș dormi așa și până mâine
De necaz. Sau chiar de bucurie**

**Zarva lumii a rămas departe
Zgomotele nu mă mai ating
Doi copii-n vecini joacă pong-ping
De jocul lor, o viață mă desparte**

**Arde focul în bucătărie
Poștașul îmi aduce o scrisoare
Dar lenea mea-i așa de mare,
Că nu-mi mai pasă de iahnie**

**O turmă paște vizavi pe deal
O fătucă saltă pe potecă:
Spuneți voi, care bibliotecă
Mai ascunde-așa un ideal?!**

**Și-aș vrea să mai lungesc nițel
șederea. Însă mă opresc
Că vine vremea să-ngrijesc
Bubița la un degețel**

**Ce pace-n jurul meu respiră
Natura-n care m-am născut
C-aș lua-o iar de la-nceput
Precum Apollo doar cu-o liră!**

**Dau foc țărani gunoaielor prin curți
Ascut securi, repară câte-un gard
Nu-ntreabă nimeni de rimel sau fard
Și țâncii ies cu pantalonii scurți**

**Ce liniștită zi și calmă
Că mie mi se-nchide pleoapa
Ogoarele se văd ca-n palmă
Și mici sătenii, care dau cu sapa**

**La câțiva pași, mulțime de izvoare
Își caută o albie comună
Șuvițele de apă se-mpreună
Și pornesc la vale către mare**

**Nu m-am mișcat din jilț deloc
De parc-aș fi stăpânul lumii
Și altă-ngrijorare nu mi-i**

Doar să nu dea iahnia-n foc

On revient toujours

*Cine-a tras în noi
După două 'ș'doi?*

*Nu mai au minerii drum spre capitală
Cu hărți militare și să dea cu bâta
Orice derapare (asta e a câta?)
În democrație e...originală
Cum să te conducă llici spre ceilalți
Dacă tu pe umeri n-o să vrei să-i salți
Nomenclaturiștii rangul trei și doi
Prima libertatea, Moscova apoi?!
Dar când e să fie, gata mormăiala
Vine primadona, cântăreața, cheala;
Că e confiscare sau numai scenariu
Tu bea-ți în tăcere paharul cu bariu
Oh, ce de istorii și cum se mai scrie
Numai ce se vrea. Și nu ce se știe!*

Mersul pe mare

*Puțin credinciosule, pentru
ce te-ai îndoit? Matei 14.31*

*Vâslașii obosiseră trăgând la rame
apa creștea la picioarele lor
și Simon în acea noapte adâncă
știa că ei îneca-se-vor
Pământul rămăsese departe
Învățătorul Se ruga pe munte
iar ei aveau moartea în față
și nu știau cum s-o înfrunte
De ce nu ești Doamne, cu noi?
Pe mulți ai adus Tu la viață
iată noi, apostolii Tăi
vom fi morți mâine dimineață
Noaptea ca păcatul, adâncul la fel
Întunericul vine de dedesubt
și a cuprins toată lumea aceasta
de care iată, noi ne-am și rupt
Strigăte-n beznă: - El e Acesta!
Merg pe mare ca și pe uscat!
Cheamă-mă la Tine Doamne,
dacă vrei să cred cu adevărat!
- Vino!*

*Simon coboară, apa e tare
un pas, încă unul. Parcă visez
merg și eu ca El! Nu se poate
să-mi fac din iluzie, crez!
Ce simplu e! Și totuși
cât e de greu și profund
oh, năpraznic e vântul
Și dacă mă-nșel?
Salvează-mă Doamne,*

că eu mă scufund!

Îndreptățile reproșuri

*Ascult ploaia cum cade și tac
Mă închipui singur în univers
Și mă cuprind fiorii
Mă simt bătrân ca un copac,
Pe coaja căruia s-au iscălit,
toți trecătorii*

*Măcar o dată la o lună
Deschide ușa la cenaclu
Noi oferim la toți șperaclu
Și-o invitație pe lună*

*S-o vezi pe Ana lui Ioniță
Cu stetoscopul pentru cord
Și pinguinii ei din nord
Cum le oferă o halviță*

*Să vezi ce marțial ridică spada
Cocoșiii care n-au armură
Și cum fandează pe măsură
Și nu degenerează sfada*

*Să-ți tragă Ger o epigramă
Să rabzi estemele lui Gim
Discursul bun de pus în ramă,
Că pentru asta îl iubim!*

*Să-ți dea Protopopescu-n cap
C-un text tradus din Georges Poulet
Și toate astea să nu le
Consideri bre, un handicap*

*Să-ți spună Geo răgușit:
Mister! Acesta-i adevărul
A început să-mi crească părul
Și p-ormă, nu s-a mai oprit!*

*Pe Jingulescu traducând
Pentru Shakespeare la ora mesii
S-auzi de crimele lui Jessie:
Ce i-a trecut și ăsteia prin gând!*

*Pe Nistor care cucerește
O altă floare de succes
Și căruia în palmares
Mereu e una, care îi lipsește*

*Sau vreun uncheș ca baciul Onea
Cu povestiri, romane fluvii
Ori susurând ca un efluviu
La portavoce, doamna Gionea*

Vino să-l vezi pe Grigoriu

*Scriind la fel în orice gen
Pe stradă, la bufet, în tren
Că are timp pân-la Lehliu...*

*Sau când e-n formă, pe Mohor
Cu caii vorbitori. Ce ghinion!
Ori la vreo nuntă, din acordeon
Cum cântă bardul de Mosor*

*Promite-ne c-o să mai vii
Cu rața-n traistă de la țară
- Să-mi spună soacra ca și prima oară
Că nu mănâncă rațe vii?!*

*Dar crede-mă, e greu maestre
Mă costă șai'zeș'patru drumul
Tramvai, dejun, cât mai acumul,
Țin sărăcia-n frâu de zestre*

Lilie, dar nu oricare

*Sunt doar un semn de întrebare
Precum un vis nedumerit
Cravașa lumii rău mă doare
Ori de câte ori m-a nimerit*

*La fereastra dinspre stradă
Uliță voiam să zic
Coborâse luna în ogradă
Mesageri din Carul mic*

*Pe la două, poate trei
Lumina ca o făclie
Ceasul meu de insomnie
Liniștea de pe alei*

*Era vis sau numai vrajă?
Aerul plutea ușor
Am rămas uimit de strajă
Și mi se părea că mor*

*Merele din crengi, necoapte
Coborau ca la un semn
Fără nici un fel de șoapte
Ca mânate de-un îndemn*

*Păream singuri pe planetă
Întâlniri de gradul zero
Că și steaua mea din cer, o
Presimțeam ca o cometă*

La fel, la fel

*Și vine cina cu opaîț
Iar dacă n-am, cu lumânare
Când merg din hobby la culcare
Și ce visez, îi dau cu baiț*

*Dacă nu se mai arată
Nici o țintă în vizor
O vedetă demodată,
Iese din televizor*

*Iese, face loc la alta
Și-l închid că sunt sătul
Dacă n-are pește balta,
Are braște din destul*

Pasărea de somn albastră

*Departate stau de certurile mărunte
Străin și intereselor de clan
Fiecare om are un munte,
Pe care urcă-n spate-un bolovan*

*Rătăcirile de noapte
Pe tărâmul unui vis
De atâtea ori înapte
Să te treacă de abis;*

*Deschizi ochii mari și vezi
Și ambiguu și confuz
Umbre de cirezi, livezi
Desenate de Urmuz*

*Lume care-apoi dispore
În ținuturi iluzorii
Precum șterge o eroare,
Internetul din memorii*

*Și-nchizi ochii. Te-ai întoarce
Ispitit de un fior
Acolo de unde doar ce,
Reveniși ca dintr-un zbor*

*Ai da tot ce n-ai, să știi
Visele să ți le torci
Doar atât: să te întorci,
S-aduci niște semne vii!*

*Bate ziua în fereastră:
Moleșită de căldură,
Pasărea de somn, albastră
Te-ar fura dar nu se-ndură*

Cotite

*Tu ții cu unii pentru carieră
Eu nu țin cu nimeni dacă-mi place;
Pentru o floare la butonieră
Nici un partid n-are ce-mi face!*

*Am ieșit și noi în lume
După scrie jurnalul*

**Însă ne ținem de glume
Cum ne-nvață papagalul**

**Râurile prind să sece
Și iar crește megawattul
Termometrul e mai rece
Dacă ea face șpagatul**

**Tu nu mergi cu noi la grevă
Să strigăm ce strigă toți?
Vin mascații și prelevă
Mostre dintre hotențoți**

**Între noi și ei nu este
Aparent vreo legătură
Cine-mi face mie feste,
Îl calc eu pe bătătură!**

**Domnii de azi dimineață
N-ai văzut că sunt mulatri?!
Le dai cu vopsea pe față
Ei te mușcă și, tu latri**

**Toate bune, Niagara
A rămas fără turiști;
Unchiul Gane la Amara
Are seara ochii triști**

**Bune sunt sau nu aceste
Zboruri fără atribut,
Dacă pe atâtea țeste
Pune-se mereu tribut?!**

Lăfăieții

**Nici un filament nu arde
Doar așa pe veresie
Azvârlind spre primărie
Vorbe proaste și bombarde**

**Lăfăieți de modă veche
Ce-ați luptat fără stindard,
Cântând așa după ureche
Un lăutar, n-ajunge bard!**

**Enigma voastră iar derută
Femeile ce merg pe dos
Provocatoare de bancrută
Și paguba ca un folos;**

**Închise drumurile; singuri
Sărmanul conte Prepeleac
Dacă nu coborâți în ringuri
Celelalte sunt un fleac!**

**O lume nouă, una moartă
Acesta nu va fi acela**

*Să sufle-n briza ce vă poartă
Spre apa vie caravela*

*Unde e bătrâna modă
Cu demoazele de salon
Care primeau din Cerna-Vodă,
Scrisori de la vreun filfizon?*

*Latră câinii lumii, latră
Caravanele ce pier
Și trec șatră după șatră
Prin ținutul, meu stingher*

*Scurtă zbatere prin ani,
Bate vântul prin lăicere
Idealuri de doi bani
Don Juani fără avere,*

*Neasemeni și așijderi
Postul alteia ce nu e
Vânătorile de jderi,
Toamna munții nu mai suie*

*Nu mai e morala clacă
Desuetă, nici abstractă
Tinerii în blugi și geacă,
Fac întruna cataractă*

*Parcă nici nu s-au născut
Că-i și vezi de-a rostogolul
Perceptorul decăzut
Vine și le ia obolul*

*Tineri fără de speranță
Cu deșert interior
Și bătuți de circumstanță
Ca blestemul lui Alcor*

*Îi strivește vorba goală
Și condiția impusă
Morbul care e o boală
Dincolo de mări, adusă*

*Fiecare râu își pierde
Nerăbdarea în aval
Urma lui rămâne verde
Lanul, ca un ideal*

*Darul care e de preț,
Nu se-neacă în alcool!
Cine are scrisul neciteț,
O să lase locul gol*

*Vorbele mereu mai multe
Nu mai pot să ne ajute;
Câte sulte și insulte
Rămân fără atribute?*

*Tinerii, păduri de brazi
Viitor invalidat
Nu aduni și nici nu scazi
Un eres nedezlegat,*

*După care un vârtej
Umbre rău prevestitoare
Dau întruna bun prilej
Pentru o neascultare*

*Struna voastră paraliză
Fără leac vindecător
Bârfitori de Mona Liză
Toată viața fără spor*

*Adio tineri fără șansă
Regesul taler vi se-nclină
Cum flutură câte-o rejansă
În partea fără de lumină*

*Adio fluturi încă vii
Lepădați paloarea morții
Conjugarea lui a fi
S-a oprit în fața porții*

Cel mai urât

*Domnișoară, eu n-aud ce zici
Că pe la noi plouă cu broaște
Privește tabloul și hai, recunoaște
Că asta e coada altei pisici!*

*Îmi pun cravata, îmi pun și vesta
Și ies seara să mă plimb
Cu bastonul prin olimp:
Sunt cel mai urât din orașul acesta!*

*Scuipă-n sân când mă zărește
Orice babă cobitoare
Slabă ca o scobitoare
la avânt și o zbughește*

*Eu știu ce înseamnă fiesta
Când taurul vieții prins e de coarne
Și spaima țipă să nu te răstoarne:
Sunt cel mai urât din orașul acesta!*

*Se uită nevestele lung după mine
Bărbații-nțelepți le imită
Și urbea cu toată se-agită
C-atunci hotărâsc: e mai bine,*

*Că cel care trece un test, a
Comis o dovadă în plus
Suport și afrontul adus:
Sunt cel mai urât din orașul acesta!*

*E drept că nu sunt cel mai deștept
Dar poate nu sunt nici cel mai prost
Când nu mă găsește beleaua în post,
Ca omul onest, o aștept*

*Îmi place și mie siesta:
Cafeaua, luleaua, nevasta
Dar mă deprimă ideea aceasta:
Să fiu cel mai urât din orașul acesta!*

O carte, vă rog

*Numai eu mă uit pe geam
Beau cafea și scriu și dorm
Parcă nu mai știu că ce-am
Pierdut, este enorm!*

*Cine mai pune mâna pe-o carte?
Nu de joc, ci de citit
Are, (n-ar mai avea), parte
Și de foc și, de chibrit*

*Crește fosforul la preț
Se cotează iar la bursă
Doar să nu se afle la județ
Cum îl procurăm și din ce sursă*

*Iar secretul e-n aceea
Avantaj, dezavantaj?
Nimănui nu i-a venit ideea
Să-l exporte sau să-l pună-n gaj,*

*Nici să-i dea cu lingura pe gât
Omului mai jos cu-o treaptă
Să-l îndoape serile încât,
Să fie mai deștept când se deșteaptă*

*Nu mai vreau fântâni să sece
Cine să ne apere?
Capere să scapere
N-au avut nici lumile aztece!*

*Nici izvoare la comandă
În decoruri cu chirie:
La atâta sărăcie,
Mai făceam și contrabandă*

*Nu mai vreau izvoare plate
Ce țâșnesc doar la comandă
Din chiuvetă. Și s-arate,
Farsa dintr-o sarabandă*

Poșta redacției

*În cameră dezbat tratate
În anticameră e frig*

**Concert cu muzică de Grieg
Cu degete înmănușate**

**Un cititor mai hâtru din Brașov
Ne-ntreabă dacă vindem și potcoave
Eventual vreun cocktail Molotov
Și ce vă spun eu, nu-s brașoave**

**La rubrica de matrimoniale
Două soacre tinere
Paparude virtuale,
Voiau câte-un ginere**

**O cititoare ne-a trimis o piesă
S-o citim, să nu mai ardem gazul
Că ne face rost și de-o adresă
Să ne repare gratis aragazul,**

**Să nu mai bem cafele de-mprumut
Drogul a crescut mereu la preț
C-am ajuns la aia cu năut
Și ne privesc colegii cu dispreț**

**Vigilent, un pompier ne-ntreabă
Dacă știm să scoatem fum pe nas?
Dac-am fi balauri, altă treabă
Dar așa, doar fumul ne-a rămas!**

**O bunică sună dimineața
Să-i păzim cățelul de rezervă
Cât lipsește ea să facă piața
Și turuie și turuie, că are-o vervă...**

**O vecină ne trimite flori
Vopsite proaspăt în atelier
Avem noi un poet, vine din zori
Și vrea să i-l cedăm, ca zilier**

**La ora nouă, ne deschide ușa
Același jovial chefliu
Și ne întreabă agitând mânușa:
N-aveți și voi o sticlă de rachiu?**

**Punem pe foc și manuscrise: ard
Să vedeți cum se-ncinge pălălaia
O colegă își tot dă cu fard
C-ar speria și biată ghionoiaia**

**Cam așa se scurge-o zi a noastră
Inevitabil în abis
Și ne bate seara în fereastră
Și mergem acasă de plictis**

Restitutio in integrum

**Trăim mai abitir seisme
Decât în vremile primare**

**Se umple lumea de neologisme
Și limba romilor dispare**

**V-am oferit un manuscris
Domnule profesor, spre lectură
Cu tot respectul, dacă-mi e permis:
Restituieți-mi opera-n natură!**

**V-am crezut un tip de anvergură
Nefăcând cu nimeni compromis
Cu tot respectul, dacă-mi e permis:
Restituieți-mi opera-n natură!**

**Nu mai amintesc că mi-ați promis
Promovarea în literatură;
Drept că uneori și cei mai mari's
Acuzați de câte-o impostură
Cu tot respectul, dacă-mi e permis...**

Dimineață

**Și-aș porni-o-ncet aiurea
Unde-o fi, numai să plec
Să tai viețile în ștrec
Și ducând în cap, pădurea**

**A-nflorit pustiul fricii
Dincolo de orișicare,
anotimp. Că și piticii
Merg din nou la vânătoare**

**Doar cogeamite cămila
Rumegă pe nemâncate
Drumurile neumblate
Plânge-n cortul ei Djamila,**

**După dragul Al-Djabel
Că iubește dromaderul
Tot la fel cum pivnicerul
Vinurile hidromel**

**Nimeni nu mai știe cum
Potcovește omul calul
În pustiul Kara Kum
Ard localnicii mangalul**

**Spaima nopților adună
Caravane lângă foc
Și din fiecare dună
Cântă greierii ad-hoc,**

**Că dansează și aricii
Câte-o polcă pe furate
Ghinionul că piticii
Iau iar lecții de carate**

Altă vânătoare

*Dați-mi liniștile care
Le răpiseră ceilalți
Când cobori să te înalți,
Stinge vântul felinare*

*Iarăși colorăm cuvinte
și bătem cu pumnu-n masă
când e aerul fierbinte
și tăcerea ne apasă*

*Altă nouă vânătoare
hăituiții suntem noi
pentru blidul de mâncare
lumea-i uită pe eroi*

*Luna stă pe loc de parcă
cineva ar trece strada
când pirații își debarcă
peste cheiul lor armada*

*Facem zdrențe din stindarde
rătăcind pe multe căi;
vine vremea care arde
și pe buni ca și pe răi*

*Între jos și între sus
nu va fi egalitate,
cum nici râurile toate
nu se varsă în apus!*

*Hai samsare, strânge chinga
dă dresorule cu biciul
cel care-a urcat în ring, a
intuit un sacrificiu*

două lumi

*E mort de mult orice alai
Și doarme orice zurbagiu
Că nu mai vin căruți cu cai
Și căruțași după rachiu*

*pierde leșul câte vise
mi-au trecut pe la geam și se
mulțumește cu ce fură:
din fărâma de căldură
și-un confort adânc în oase,
asta-i totul ce-i rămase
dintr-o viață de tumult:
e puțin sau este mult?*

*Între lumile din care
evadează fiecare:
una este cea de ziua
când ești pisat ca grâu-n piuă,
alta este cea de noapte*

*când ciorchini de vise coapte
bat în geamuri și întinzi
mâinile ca să-i cuprinzi;*

*nu-i atingi dar te trezești
cu lumina în ferești;
azi aici, mâine-n cealaltă
care este mai înaltă?
apoi iar și, iar și, iar
tot așa pân-la hotar!*

Nu-mi tulburați planeta!

*Toarnă luna din înalt
Aur magic pe statui
O Giocondă care nu-i,
Varsă lacrimi pe asfalt*

*Mi se oprește strada chiar la poartă
Locuința mea, secretă oază
Din care ies în lume doar cu groază
Aventurându-mă pe marea moartă;*

*Toată viața o beligeranță
Departajarea oarecum frivolă
Și căpitan și, mus pe mica yolă
Cu stricte reguli pentru toleranță*

*În armistiții, mai schimbăm misive
Și pactele surpate rând pe rând
În amândouă taberele când
Gătește fiecare, ofensive*

*Ne acuzăm de tot ce nu ne place
Și ne zvârlim în față un eșec
Cu gândul la revanșă sau refec
Pe termen lung, să nu ne fie pace*

*Improvizăm ca marii amatori
Torente, imprecății, invective
Și-atunci când nu găsim alternative
Clachează nervii, spargem la viori*

*O stradă îngropată-n fața porții
Pe care eu mă simt învingător
Măcar atâta brumă de fior
Să știi că-mi rezervară sorții*

*Pe strada asta locuiesc doar eu
O cronică banală într-o lume
Că nu-i găsiră oamenii vreun nume
De monstru, elefant sau cimpanzeu*

*O cronică lipsită de ovații
Pe pielea mea precum un pergament
Mi-o însemnă destinul influent
De pe răbojul altei generații*

**O stradă fără nume și trecut
Fără virtuți politicești, mondene
Și interese noi, euro-pene
Tinzând spre viitorul absolut**

**Pe strada asta-am scris Tabu, cu creta
În stâlpul porții. oblic un panou
Avertizează orișice ecou:
Vă rog atât: - Nu-mi tulburați planeta!**

Domnule Carré

**Iar mâine când mergi la unesco
De unde-o să scapi după patru
Aleargă să prinzi o piesă de teatru
Semnată de unchiul Ionesco**

**Domnule Carré e greu:
Casa Rusia subzistă
Emblematic ca o pistă
Îngropată-n minereu**

**Dar ce vină avem noi
Cititorii mai onești
Că vrei să ne ponegrești
Și să ne declari război?!**

**Lasă-ne bre, nervii-n pace
Noi n-avem calmul lui Hagi
Și ne tremură nădragii
Că ne ții pe jar și ace;**

**Cine-a spus multe cuvinte
Nu ajunge la virtute
Și la asta numai tu te
Amăgești, luând aminte**

**Cum să-ți faci din ele, scară?
Bombele cu apă fiartă
Opăresc dar nu mai iartă
Scriitura de ocară;**

**Sunt mai rele ca trotilul
Ce apasă greu pe glob
Peste care un neghiob,
Trece aprinzând fitilul**

**Ceaiul tău de five o'clock
Toarnă-n el whisky cât vrei
Bea-l și culcă-te că cei
Păcăliți, nu mai iau foc**

antichități

**latră câinii, latră
latră demagogi**

*inimă de piatră
ne-ai lăsat ologi*

*veche laguna
drama și drahma
putra și brahma
umplu lacuna*

*nu-mi place mutra
ăstor, niciuna
brahma și putra
numai minciuna*

*alergătorul
marele Gange
numai cu-o cange
trece-l cu zborul*

*dar când fu sus
privi înapoi,
se rupse în doi
așa că v-am spus*

*izvorul secă
doar hotentotul
râse cu totul
și se-necă!*

Meditații

*Obosită cale
Drumu-i încă lung
Picură petale
Crinii îndelung*

*Jumătate patru
Timpul trece greu
Body guard mulatru,
Lăzi cu minereu*

*Mângâieri feline
Liniște-n urechi
Cu ispite fine
Dinspre vinuri vechi*

*Și cu astea totuși
Nu mă simt stingher
Fiecare potu-și
Pierde-ntr-un mister*

*Monoton tic-tac-ul
Taie fără zor
Secundelor tracul
Fiecărui zbor*

*Crapă-se de ziuă
Ochii-mi se adumbră
Pace și numai o*

Languros penumbră,

*Intră în odaie
Luminând pereții
Tot ce poți să dai, e
Frumusețe vieții*

*Câte duse-n spate
E sau nu e greu -
Lucrurile toate
Altfel sunt mereu*

*Că nu știi de unde
Începi să cobori
Nici unde se-ascunde
Sacul cu comori*

*Oprit la un pas de
Grea melancolie
Nici nu mai fac haz de
Ce lumea nu știe:*

*Ce-i mai rău decât
Să știi că nu știi
Fie doar atât:
Ce numim a fi?!*

Passo doble

*Și mioare pasc
Fragede de rouă
câmpuri. Și renasc
Însumi dacă plouă*

*Coajă nucă
Lipsă miez
Dor de ducă
Titirez*

*Ninge, plouă
Adăpost
Pe din două
Fără rost*

*Una sare
Alta șade
Pe ninsoare
La cascade*

*Cea mărunță
aduce apă
cea cărunță:
- Hai la sapă!*

*Cine taie
Face semne
Și în mai e,*

Fără lemne

**Vine iarna
Cu pricina
La po-Varna
Bat-o vina!**

**Și n-ai parte
De covrig
Până-n marte
Mori de frig!**

**Vine, pleacă
Mi-e totuna
Cin'se-apeacă
Vede luna**

**P-ormă vara
Cu căldură
Când ț-ia scara
Și ț-i-o fură**

**Mă' femeie
Orice fur
Vrea să-și iee
Un condur**

**Și admite
Că frumoasa
O trimite
P-a cu coasa**

**iar năpasta
Cade-n jur
Nu pe coasta
De azur**

**Un rachiu
Că e târziu
Până mâine,
Nu mai viu!**

Bobul de grâu

**Cu melancolie
Aripile fluturi
Dați-mi-le mie
Sfinte împrumuri!**

**Câteva minute nu te
gândi mai
că luna mai
e aproape
să ne scape
ca-ntr-o
curgere de ape**

*Greu e jugul
Tăvălugul
când răstoarnă
brazda plugul*

*Calcă omul
Cernoziomul
scoate pirul
că sămanul
un grăunte
e mai tare
ca un munte!*

*Iar o floare
care moare
a închis
în ea sămânța
tot la fel
cum cimitirul
din Săpânța*

Respirar

*Toate acestea, vei spune
sunt numai pre-texte
Să-nconjur planeta pe jos
Toată viața învățăm la texte
Dar câte din ele ne sunt de folos?*

*Respiră rar, învață yoga,
Păstrează aerul în piept
Dacăvoiești să-i fii adept
Și să-i deprinzi de tânăr toga*

*Să urci pe munți. Rarefiat,
Văzduhul să-l cuprinzi în brațe
Să nu vezi vulturi, să nu vezi becațe
Nici zeul ce te-a în-fiat*

*Să crezi că te-a născut înaltul
Cu care-acum te contopești,
Că fluturi, păsări, găze, pești
Te vor primi dacă faci saltul*

*Că ei vor respira prin tine
Și tu prin ei, la rândul tău
Că treci în zbor oricare hău
De timp și spații cisalpine*

*Nici faraoni, nici piramide
Nu vor mai sta în calea ta
Că tu de azi vei descifra
Inscripțiile sasanide*

*S-ajungi ferice la nirvana,
Misterul lumilor să-l torci*

*Dar nu uita să te întorci
Când saltă steagul caravana*

*Să meditezi stând nemișcat
Un veac sau două. Un mileniu
Pe o planetă de seleniu
Să creadă lumea că ești împăiat*

*Mă dă din timp în timp o raită
Prin shambala umblând tehui
Și dacă altă cale nu-i
Să fugi când se adună dracii-n haită*

*Și nu-ți chema strămoșii dispăruți
Să n-ai parte de feste sau surprize
Că-ți bat în ușă noaptea în reprize
Reîncarnați maimuțe sau mai-muți*

*Iar la final precum e drept
Să tragi o acoladă peste zare
Și ca inițiat, vei fi în stare
Să scoți afar' și aerul din piept*

În întâmpinarea muzei

*Dacă-i vorba pe ales
Dați-mi tot ce mi-ați promis:
Dați-mi dreptul meu la vis
Că l-ați invocat prea des!*

*Nu te duce astăzi nicăieri
Stai acas' că vine muza
Dacă nu i-o spune călăuza
C-ai plecat spre Babilon, de ieri*

*Dac-o-ntâmpini în fiord
Ai onoarea, primul pas
Ca busola, acul de compas
Îndreptat întruna către nord*

*Fiecare noapte aurora
Te invită pururi să citești
Clasicii pe care nu-i iubești
Fără să mai știi, cât este ora*

*Bașca vremea, gloria și felul
Cum rămâne lanul treierat
Grija pentru banii de arat
N-ar putea să-mi micșoreze zelul*

*Și la urma urmei, dacă
N-o să vină nici o muză
Te gândești tu la o scuză
Cât maimuța stă pe cracă*

Vorbesc unii cu emfază

**Că le-ar ține companie
Un fel de muzo-manie
Dar se-mpleticesc în frază**

**Decât să țin un discurs
Ici sau colo vulnerabil,
Mai bine mă urc în dirijabil
Și se-adună lumea ca la urs**

**Și vă fac la toți bezele
Ca la niște rude de-ale mele
Care m-au poftit să nu poftesc
Brazdă din ogorul părintesc!**

**Albe nopțile mai lungi
Peste față cearcăne și dungi
Desenează cu tot greul
Până-n zori când, iese curcubeul**

**Până nu tace orchestra
Sindicate sindic a te
Singur peste gură bate
Când înveți să te opui
Nu mai ești al nimănu!**

**Eduard întoarce arma
Își aprinde o țigare
Și șoptește-n barbă: - Iar m-a
Fermecat o vrăjitoare**

**Mi-am furat singur căciula
Și nu am, cui reclama
Că reclama și cu jula,
Nu prea par a se-mpăca**

**Bate vântul, șterge urma
Că la urma urmei știe:
E mai importantă turma
Decât orice pălărie!**

**Nu mai da cu sunete în mine
Că le-a expirat mandatul
Vecine, la clavecine
Le pricepi tu, acordatul?**

**Recunosc: această teorie
Nu mai e nouă de mult
Cine știe o alegorie
Să ridice mâna. Eu ascult**

**Până nu tace orchestra
Dansăm toți pe-aceeași sârmă
Da la super pân-la extra
Joacă-n frâu aceeași cârmă**

Cât băturăm apa-n puiă

*Tera s-a-nvârtit de două ori
Dacă tu știi taina, zi-o
Că mai e o clipă până-n zori*

Odă la o pană

*Model de carte
Model de carte
Mintea lui a mers prea departe
Mă uit, te contempļu,
Te dau exemplu
Cum nu trebuie scrisă o carte*

*Pană, să nu cazî în pană
Că-mi dezafectezi moralul
Străduința mea e vană
Și mă ceartă caporalul*

*Mă' tu ăla fără carte
Ce te crezi cu capul mare
Vino-ncoace: șapte arte
Nicăieri nu-s de vânzare!*

*Inspirația sau muza
Și pe care pun temei
Sufală dintr-odată spuza
Când nu faci eu ele, trei*

*Că te duci și vântul bate
Ți se șterg în urmă pașii
Și nu are ce-i abate
De pe caii lor, apașii*

*Ori cu pix, ori cu stilou
Fierbințeala unei febre
Lasă-n urmă un ecou
În statistici sau algebre*

*Dacă mă refuzi subtilă
Moare-n fașă, Excelență
Orice urmă de idilă
Dacă n-are coerență*

*Pană, pană fără service
Dacă-mi afectezi moralul
Mai bine-l reneg pe Elvis,
Și-mi înfrunt iar caporalul!*

Pre-stanțe

*Proconsulul și doi supuși
Cartagina și Charta Gina
Luau cu împăratul cina,
Înconjurați de trepăduși*

*Pre-istoric animalul
Pre-vestea nu'ș ce eroare*

*Pre-cum málul de sub malul
Pre-supus un oarecare*

*Un pre-text nu-i o pre-lată
Nici pre-ludiul, un pre-lat
Când pre-miza pre-dicată
Se pre-tinde, pre-dicat*

*Numai el, necunoscutul
Vindea zodii, vorbea-n dodii
Care trib plătea tributul,
Pierdea rodul lui în rodii*

*Geaba mila, geaba sila
Că mai sus de primărie
Nici fosila, nici Drusilla
Nu mai poartă pălărie*

*Că pur-tare sau pur moale
Mai găsim pe la tarabe
Dar și droguri și pistoale
De prin țările arabe*

Cad secundele

*De când vreau să ies în larg
Cu registre și cadastre
Naufragii și dezastre
Doar în capul meu se sparg!*

*Din ceas în ceas pendula bate
Precum un vag avertisment
Și nefăcând nici un rabat, e
Înșelătoare-n ritmu-i lent*

*Și câte-n cale ți se varsă
Destinul când e să răstoarne
Un viciu, ghinion sau farsă
Ori taurul când te ia-n coarne*

*Că bat tic-tac-urile toate
Și enervant și, monoton
Zăpezi albastre poluate
Într-o cetate de beton*

*Și cad secundele pe-o rază
Într-un cuptor care le arde
La care îngeri stau de pază,
Cu scuturi și cu halebarde*

Vai ce milă-mi e de mine!

*Uită-te la ea, mumia
Râde dezvelind gingia
Ca un cal care nechează:
Nu găseam alta mai brează!*

*Bate vântul frunza-n dungă
Nu mai am un cal în pungă
Nici un sfaț, nici o para
Să merg mândru la mândra
Să-i necheze la pridvor
Calul, când mi-e mie dor*

*C-o visez noapte de noapte
Cu obraji de piersici coapte
Și când vreau s-o strâng în brațe
Vine Smeu s-o înhațe
Și se duc, se duc, se duc
El tomnatec, ea cadetă
Călări pe motocicletă
Că eu mă trezesc năuc
Și mă scol lac de sudoare
Nici nu știu ce mă mai doare:
Au bojogii, au ficatu'
Și-n zadar răscolesc patu'
Până nu mai am puteri
Că ea nu e nicăieri:
Nici în vis și, nici alături
În cearceaful de sub pături*

*Și de duce-m-aș, ce grabă
Și de duce-m-aș, ce zor
Doar ca să mă aflu-n treabă
Dacă numai eu, mi-e dor?!*

*Cântă mierlă, cântă cuce
Vine Smeu și-o seduce
Pe când dumneaei nătângă
A rămas în prag să plângă
Da' i-am zis: - Mă Lisaveto,
Tu cu ăsta din Soweto
Ai găsit să mă traduci?
Sau de-al nostru e, din Tei?*

*Vorbă multă, uite ce-i
Știi proverbu-ăla cu fusta
Lasă-mă să-ți iau Robusta
Într-o rată, două, trei
Și te plimb cât o să vrei
De la gară la triaj
Țeapănă pe port-bagaj,
Și-napoi pe bulevard
După ce ți-ai dat cu fard
Să rămână dintr-odată,
Lumea cu gura căscată!*

*Dar n-avui noroc și pace
Că proclata, Lisaveta
I-a plăcut motocicleta
Și eu unu' n-am ce-i face!
Ați văzut? Asta e Veta!*

Serenadă

Ceaiurile sunt fierbinți
Ea așteaptă să o minți
Că e jună și frumoasă;
Dacă rămâneam acasă
Nu-mi sufla în nas mahorca
Și-l citeam, poate, pe Lorca

Arde focul lemne ude
Strig la mândra și n-aude
Nici n-aude, nici nu-i pasă
Că e luna-așa fumoasă
Și eu mă frământ de dor:
- Vino fă' la geam, că mor!
- Bade, bade nu-i a bună
Eu te-am așteptat pe lună
Cu pui fript și vin la cană
Când avea idebu' pană
Că te-ar fi ginit vecinii
Și cădeam pradă rușinii,
Nu-ți mai frânge mâinile
Că slobozesc câinele
Și-o să-ți muște panatalonii
Ca-ntr-o piesă de Goldoni!

Dialog la nivel

Eu mă grăbeam dar dumnealui
Mă ținea de haină să nu plec
Că are treabă vizavi la cec
Să dea un telefon și n-are cui

Bună ziua bade Gheorghe
Vezi că-ți cade pălăria
Pe mine nu mă cheamă Sorge
Și nici nu-mi place călăria
Zi mai tare că n-aud
A trecut de ora trei
Servesc masa într-un dud
Vino și tu dacă vrei
N-are lifturi prepeleacul
Parpalacul fâlfâie lejer
Nu mi s-a stricat dovreacul
Ce să cat în dud, mon cher?

Nici nu ninge, nici nu plouă
Una mică, alta mare
Ce-am avut fac pe din două
Și-am căzut tot în picioare!
Nu vorbi prea mult că d-aia
Dimineața până-n zori
Bate vântul mult la Daia
Și răcești la subsuori

Dacă nu vrei să te urci
Nici nu pleci, ci doar mă-ncurci
Fii atent cum cade banul

**C-am să te chem și la anul
Fie-aici, fie-n Bermude
Să ne săturăm de dude!**

Jelanie de toamnă

**Constantine, Constantine
Câte nopți au plâns în mine
De cu seară până-n zori:
Și ciori și, privighetori!**

**Luați-I pe septembrie din noi
Că dăm din el pe dinafară
Și plouă toamna cu nevoi
Și iar ne suntem o povară
Și aruncați-I în cocori
O dată sau de două ori
Și-n locul gol, rămas vacant
Să nu ne dați nimic în schimb
Facem oricum figură tristă
Pentru paloarea unui nimb
Atâta timp cât mai există;
Așa că vă rugăm frumos
Cum calea ni se tot bifurcă
Acest septembrie ne-ncurcă,
Și de un timp, ne trage-n jos**

Catedrala copilăriei

**Se desfășoară ne-ncetat mosorul
Și ne cresc inelele pe trunchi
Osânda se primește în genunchi
Execuția e cu-ncetătorul**

**Am văzut iar catedrala
Unde, când eram copil,
Mă vrăjea imnul pe care
Din altar patru popi-l,**

**Revărsau din strană-n strană
Și-n biserică de lemn
Semăna cu-un cor de îngeri
Coborând din cer, solemn**

**Și-am intrat privind cu teamă
La icoanele din jur
Sfinților cerând iertare
Tulburat precum un fur**

**Tălpile mă dor de-atâta
Rătăcire și de umblet
Iar neliniștea din tâmple,
Îmi coboară-ncet în suflet**

**Agățatu-mi-am privirea
De odoare cuvios
Am aprins o lumânare,**

Și-am ieșit privind în jos

Metronom

**Îmi trece ziua peste prag
Și oameni cad din așternuturi
Cearceafuri albe, roz, cu fluturi
Peste balcoane, flutur' vag**

**Pendula bate ritmul, ora
Secundelor care le taie
Ca să le-mpartă tuturor
Și se aude în odaie,**

**Solemn ca un avertisment
E miezul nopții sau trecut
Că eu surprins și neatent
Mă tot foiesc în așternut**

**Și sună grav ca o sentință
Tic-tac-ul ei acuzator
Că n-ar putea nici o căință
Să mă scutească de fior**

**În orice clipă pierd comori
Nu fac apel la nici o scuză
Când mi se strică din viori,
Toți lutierii mă refuză!**

veșnicia mă-nfioară

**Ci iarăși mă împrăștii
Aproape clandestin
Când trag copii cu prăștii,
În cioburi de destin**

**cine știe cum pătrund
freatic, apele în mine,
care e secretul ce-l ascund
aceste capilare fine?**

**suntem sau nu un univers
în consonanță cu cel mare
aflat de-o veșnicie-n mers
purtat în noi, de fiecare?**

**aceeași lege ce n-alege
prin simpatie purtător
respectă sluga ca pe rege
salutând cu arma la picior**

**cosmos mare, cosmos mic
prin sine omul se măsoară
spre ceruri ochii când ridic,
veșnicia mă-nfioară!**

Odă la lună

*Lună, lună care treci
De la unu la trei' zeci*

*Răsaî lună. Ce fumoasă
Ești când mă întorc acasă,
(Unde nimeni nu m-așteaptă
Doar nevoi pe fiecare treaptă)
De departe din străini
Și ce blândă-mi însenini
Florile visând la geam,
Pașii grei pe macadam!*

*Răsaî lună. Măcar tu
Stai cu mine, nu te du
Că mă strâng noaptea de gât
Întrebările încât
Mă-nspăimântă și odaia
Nesomnul și cucuvaia;
La lumina ta de ceară
Lasă-mă să scot din călimară
Slovele puțin câte puțin
Muiate-n miere și-n venin
Că neazuri vin duium
Și din viață-mi iau uium;*

*La lumina ta, fecioară
Prinde dorul să mă doară
Că nici slugă, nici stăpân
Nici n-am fost, nici nu rămân!
Câte urme las în urmă
Numai plânsul care scurmă
Bate vântul geamuri sparte
Și nu mai e mult până departe...*

Expectativă

*Și lungă acoladă
Făcând loc la concluzii
Pătrunde în livadă
Un vânt de deziluzii*

*Bate vântul a furtună
Parcă s-ar găti de ploaie
Curge timpul împreună,
Cu tăcerea din odaie*

*Că nici greierii măcar
Nu mai cântă, nici cocoșii
Ceea ce se-ntâmplă rar
După cum spuneau strămoșii*

*Scârțâie mai greu salcâmul
Bătrâneți și uscătură
Și mi-e teamă că dărâmu-l
Palele în bătătură*

*Musculițe rândunica
Tot culege-le în zbor
Că sub streșini, mititica
Are-un cuib de puișori*

Zeița cu balanță

*Nu se sinchisesc de probe
Nici de cei ce vând vreun pont
Cât mai costă azi trei robe
Să le-aprobe-ntr-un decont?*

*Un lipsit de apărare
capotează. Dar mai des
Cine dă cu pumnul tare,
Are cel mai mult succes*

*Dați-mi numai o părere
Nu e nou nimic sub soare
Iluzia iluzii cere
Chiar când dăruiești o floare*

*Cine face carieră
Însă nu are talent,
Să-și aleagă parteneră
Din extremul orient*

*Am lăsat să se răstoarne
Lumile cu susu-n jos
Și-am suflat cu toți în goarne
Fără de nici un folos*

*Camarila sau ce-a fost
Se-noiește după rang
Cum își ia proverbul rost
Dintr-un zbor de bumerang*

*La ce bun să protestezi,
Să-ți bați singur cuie-n talpă?
Lupul caprei cu trei iezi
A fost o monedă calpă*

*La ce bun să dai din coate
Când te afli la nevoie
Dacă numai banul poate
Să dicteze după voie?!*

*Nu mai e o noutate:
Fără bani, fără protecții
Derbedeii la carate
Dau năvală să ia lecții*

*Banul face ca instanță
Toate legile din țară
Că zeița cu balanță
Ați văzut: e chioară, chioară!*

Zborul nu se poate

Fericit acela care Îl caută
toată viața pe Domnul
Și mai fericit
acela care Îl găsește!

Cale lungă de trei ceasuri
Faldul zorilor de ziuă
Lin coboară peste Rio
Corturile la popasuri

Pace doar și liniște adâncă
Omul căutând pe Domnul
Și pe care nimeni nu-L
știe. Nici L-a văzut încă

Sufletule, te dezleagă
Și te spală de păcate
Fiindcă zborul nu se poate
Cu o aripă beteagă

Cere de la ceruri har
Și desprinde-te de leșt
Toată viața e un test
Lacrima, mărgăritar!

Corabia fără catarg

Dați-mi aripi pentru rugă
Că eu mă topesc de dor
Viața noastră e un zbor,
interior

Corabia fără catarg
De mateloți abandonată
Zăcea cu fruntea descărnată
Printr-un hublou privind spre larg
Cum valurile se gonesc
Și ca-ntr-o muzică de Liszt,
Aduc spre țărnișă un murmur trist
De cântec vechi, pirateresc

Și-ncet, încet parcă vedea
Prin ceața vremilor abia
Cum brațe pline de putere
Strivit-au vieți pentru avere
Sub flamura-i de neagră catifea
Și neprimă-n nici un port
Proscrisă-n cele patru zări
Ducea blestemul peste mări
Cu două oase sub un cap de mort

Iar lemnul putred astăzi plânge
Funesta ei celebritate
Comori ce nu i-au trebuit
În fundul mării-s îngropate

Și toți pirații au murit;

**Ei însă oare ce-i rămase?
Un fanion pe care nimeni nu-l atinge
Cu-n cap de mort și două oase**

Muzicantul

**Nu mai dați cu el în stradă
Că el nu e de zăpadă
Și e rece noaptea-albastră
Și se-ntoarce pe fereastră;
Domnilor ce dați din coame:
Lui, nu vouă vă e foame!**

**În burgul plin de suferință
căsuțe cu pereți de var
priveau prin geamuri cu durere
cum din armonica uzată
un muzicant fără vedere
cânta la colț de trotuar,
o melodie demodată**

**Făcea apoi o reverință
Pân-la pământ zâmbind amar
Cu lacrimi de recunoștință
Pentr-un bănuț primit în dar
Și din mizerul lui câștig
un boț de pâine sau covrig
găsea întruna un prisos
iar porumbeii-n parc primeau
pe timp de ploaie sau de frig
firimituri și ciuguleau,
de la un cerșetor milos**

**Iar ce vă spun eu, s-a-ntâmplat
într-un ianuarie când, de ger
afară pietrele crăpau:
printre nămeții troieniți
un muzicant înfometat
a fost găsit înțepenit
cu ochii scurși cătând spre cer,
iar porumebii lui iubiți
din palma-i rece, pâine ciuguleau...**

Cerșetorul

**Un invalid dintr-o umilă
Și melancolică, uzată
Armonică, cerșește milă
Zâmbind de fiecare dată**

**Pe strada mea era un cerșetor
Cânta dintr-o armonică uzată
Că mă opream de fiecare dată
În umbra unui stâlp, plin de fior**

**Și ascultam tăcut și plin de vină,
Cântecul lui de dincolo de stele
Pe-obraji i se scurgeau două mărgele
Din ochii lui rămași fără lumină**

**Fă Doamne, o minune, mă rugam
Atâția au vedere și nu văd
Să nu ne pască iarăși un prăpăd
Ca pe vremea regelui Priam**

**Și răsplătește-I ca un bun Părinte
Măcar atunci când pleacă dintre noi
Odihnei Tale fără de nevoi
Că Te-a văzut mereu prezent, în minte!**

Pata de culoare

**Aristocrații noștri azi
Își cumpără elicoptere
Și când devin coleoptere,
Îi persecută pe nomazi**

**Lupta noastră e mai dură
Decât crede fiecare
Viața e doar o obscură
Și minoră pată de culoare**

**Cât mai ai grenada-n mână
Nu te scârpina la spate
Grijă bre, să nu-ți rămână
Din costum, doar jumătate!**

**Dacă te-a învins prostia
Nu da vina pe destin
Că din tot ce rosti ea
Soarta, tu ești clan-destin!**

**Cine joacă o partidă
Poate pierde un partid,
Într-un buzunar sau o firidă
Și-apoi dă cu capu-n zid!**

Atenție!

**Lanțuri nevăzute leagă
Bucuriile de plâns
Și cătușele țin strâns,
Viața lumii-lor întreagă**

**Unde calci, să nu clachezi
Că și eu mai calc pe calc
Însă șterg și dau cu talc
Și la capră și la iezi**

**Farniente-ntr-un chaise-longue
Gândul treieră aiurea**

**Precum greierii pădurea
În Hawaii sau în Hong Kong**

**Ziua vine, ziua trece
Simțurile ne trădează
Teama doar rămâne trează
Cum e iarna apa, rece**

**Tacem mâlc, mergem tiptil
Că acum se face ziua
Și ajungem pân-la Rio
Doar așa, dansând cadril**

**Orișice mișcare bruscă
Schimbă unghiul din oglinzi
Cum păianjenii pe grinzi
Prind în plasa lor, o muscă**

**Nici un filament nu arde
De când știi, pe veresie
Azvârlind spre primărie
Vorbe proaste și bombarde**

**A murit o lume veche
S-a născut o lume nouă
Care, ni se pare nouă,
Cântă doar după ureche**

**Și cea veche schimbă garda
Flutură din nou drapelul
Dar mai mare-i este zelul
Celei noi, când leagă zgarda**

**Dansăm toți pe-aceeași sârmă
Întuneric, întuneric
Ban ce ferici și desferici
Orișicare tip de cârmă!**

**Pleacă unul, vine altul
Noi, târâș cu sacu-n spate
Spre alt gen de libertate
Către care tot dăm saltul**

**Punga plină, punga goală
Pomul lăudat și sacul
Numai cel de jos, săracul
Suduie ce-a învățat la școală**

**Ți-ai pătat lume, obrazul
Ți-ai mâncat lume, mălaiul
Dac-o fi să-ți pierzi și graiul,
Trebuie să schimbi macazul!**

Reverie

**Crește prețul la legume, praz
Ce să faci cu-atâta penurie**

*Între agonie și extaz,
La ora mesei, în bucătărie?*

*Adâncă pace, dulce miez
De care rar avurăm parte
E toată viața doar o carte
Deschisă printr-un fa diez*

*Și se va lumina de ziuă
În jumătăți de oră două
Lumea e un fel de zoo,
Cum spunea și Cassius Dio*

*Înainte, înseamnă înapoi
De mai multe ori, și după
Ce descoperi că ocupă
Locul unu, locul doi*

*În fiecare om o fiară
Toată viața stă la pândă
Carnivoră și flămândă
Ziua urlă, noaptea zbiară*

*Oamenii care dau iama
Să ajungă doar în vârf
Poartă-n ei miros de stârv
Și de care nu-și dau seama*

*Lumea cea mai inexactă
Dintre câte opțiuni
Cumpărăm cu acțiuni
Este cea mai putrefactă!*

Oprește Nicule, drezina

*Pâine-mi e de dor și grâuri
Și vin cai de mă mângâie
Eu mă duc să-mpletesc frâie
Până crește apa-n râuri*

*Cine se scoală cu noaptea în cap
Are toată ziua întuneric
Dacă nu-și aprinde pe generic
Câte lămpi în priză îi încap*

*Oprește Nicule, drezina
Că s-a terminat calea ferată
Și ne papă alții chenzina
Și ne pomenim într-o erată*

*Cei ce spun întruna anecdote
O sfârșesc întotdeauna prost
Domnul Proust când e la post
Sar recruții din ciubote*

*Dați-mi numai o busolă
Că pornim peste un ceas
Jazzul nu e o violă*

Și nici stasi nu e stas

*Cum să tragi un ce folos
Când e vorba despre care
La care caii merg călare
Și călăreții, doar pe jos?*

*Cum aș putea să te ascult
Când vin în valuri, valuri furii
Să ne ia și caprele trăsorii
Că pe celelalte le-au luat de mult?*

*Lăsați războaiele în pace:
Dacă n-avem multă minte
Nici atâta cât avea Arvinte,
Coborâm sub dobitoace!*

*Tu nu vezi? Împrejurarea
Te face hoț sau chiar erou
Și pentru-o vorbă în argou,
Ți se gătește lumânarea*

*Cele zise fiind scrise
Aparent fără temei
Eu mă cam grăbesc să-nchei
Nasturii, la alte Pise*

Umbra lumii

*Un dor de viață renăscut
A cuprins ființa mea întreagă
Păsările trilul și-l ascut,
Limba lor o zână le-o dezleagă*

*Răsturnată spre apus
Umbra lumii se înclină
Într-acolo unde nu-s,
Decât purtători de vină*

*Ciocârlii încântă cerul
Ca-ntr-o mare de azur
Bolta grea de cristal pur
Veșnic adâncind misterul*

*Și coboară ca-ntr-o nouă
Renăscută epopee
Fraged harfele să-și iee
Vlaga coborâtă-n rouă*

Mașina noastră

*Marile puteri pun focul
Țările mai mici, castane
Scot cu mâna din capcane
După cum prevede jocul*

*De-aș putea, întreg pământul
să-l parcurg când vreau, ca vântul,*

*Dac-aș vrea când nu mai pot
marea s-o străbat înot...*

*Trese, trese și galoane
Goana după recompense
Croitorule, fă pense
Proștilor cu multe toane*

*Uniformele de clauni
zilnic au mărit importul
ce să faci cu-atâția fauni
când ne umflă vântul, cortul?*

*Incredibil dar renaște
Iarăși spiritul de turmă
Că-mi iau lumea-n cap și plec
urma să mi-o pierd din urmă;*

*Ce-o să facem, fără stele
fără lună și izvoare
Dacă sufletul din noi
și al lumii întregi, moare?*

*Ce păcat că nu mai este
Nici un Robinson Crusoe
Să ne-nmiresmeze noaptea
Cu migdali și cu aloe!*

*Ce păcat că nu mai fură
Nimeni luna de pe cer
Cum făceau cândva haiducii,
Cu pistoale și hanger!*

*Și mai câte sunt dorințe
Le strigăm în univers
Că mașina noastră merge,
merge doar în sens invers!*

Lumi îngemănate

*Șiruri lungi de condamnați
Merg ținându-se de mână
Că de când ne naștem, până
Dincolo, rămânem frați*

*Deschid ochii și-i închid la loc
Vise câte sunt, se bulucesc
Ca deținuții-n jurul unui foc
Când plouă peste globul pământesc*

*De unde vin și ce mesaj
Ne transmit pe telegraful minții
Că toată viața noastră pare-un gaj
Pe talerul făgăduinții?*

*Ca niște iepuri speriați
Terorizați de-o carabină*

*Ce ies din codru și se-ascund pliași
Când se face brusc, în jur, lumină*

*Și parcă mă întorc dintr-un voiaj
Pe firul scurt al unui gând
În mintea mea, mai este un etaj,
O arhivă bine ascunzând*

*Și iar mă trage ața să mai caut
Tuturor să le găsesc un rost
Câți ca mine, cercetând precaut,
N-au adormit, la rândul lor, în post?!*

*De unde vin? Din care univers
Și se criptează veșnic pe memorii
Câte se păstrează ori s-au șters
Înfrângerii poate, sau victorii?*

*Parcă am să-mi spun mie, ceva
Și-acel ceva, de mine-l tănuiesc
Că voi afla sau nu voi mai afla
Clipele de noapte, istovesc*

*Duala mea structură vinovată
Va învăța că poate, nu se poate
Să trăiești lucid și, dintr-odată
În cele două lumi îngemănate!*

Amintiri

*Și se tot taie țările cu creta
Până când ni s-o fura toată planeta!*

*Mitrea Cocor, zboară cocorii
Hai să-i lăudăm cât se mai poartă
Că dacă o cârmesc spre marea moartă
O să fie vai de noi, datorii*

*Datorii au cunoscut și ceilalți
Însă cu ce-aveau în colivie
Au convins că nu e, ce-o să fie
Cu cât s-cazi, cu-atâta te înalți!*

*Poate n-aveau cotizația la zi
De când cu Hitchcok păsările-aceste
Tot mai ciudate, manifest, e
Că dialectic, toți putem greși*

*Kaza-ciocul e destul
Știți voi cine avea cioc
Eu nu-l pomenesc deloc
Că m-am fript și, sunt sătul*

*Ciocuri ne puneau cu toții
Nu vă place cum cânta fanfara?
Kara-kum și cât de cara-
ghios! Fanarioții!*

*Poartă nu era o alta
Ca a lor, una vopsită
Că de-atâta stalinită
S-a cutremurat și Malta!*

*Vin cocori, se duc cocori
Cu speranță și regrete
C-aveam teniși, n-aveam ghete
Dar puteai cu ei să zbori!*

Milă și iubire

*Bate-mă Doamne
că mai mult am greșit,
decât am iertat*

*Coboară noaptea peste urbe
Și somnul peste pleoape. Grele,
fugare amintiri rebele
Își frâng în geamuri zborurile curbe*

*Tăcere doar și teamă de-ntuneric
Toți suntem din ce în ce mai singuri
Au amuțit și gongurile-n ringuri
Și urcă greu păianjeni pe generic*

*Cum să te prefaci dar, că nu-ți pasă
Că te lupți cu toate și le duci în spate
Când ce clădești ziua, noaptea jumătate
Se dărâmă și îți plouă-n casă?*

*Te uiți în sus, înalți o rugă
Un om înseamnă-atâta de puțin
Și te poartă valul clandestin
Spre-o gură de vărsare doar în fugă*

*M-am săturat de goana după turtă
Îndură-Te și dă-mi Doamne, un semn
Așa mărunț cum sunt, poate înseamnă
Și eu ceva în viața asta scurtă*

*Urbea s-a topit de mult în noapte
Destul să te gândești doar la o floare
Mai limpede curg râuri și izvoare
Când încetează orice fel de șoapte*

Faci ce faci și-ajungi cărunț

*Salahor cu ziua la balistă
N-ai să strângi trofee-n vitrine
Talgerele cu iluzii pline
Și dezamăgirile persistă*

*Ăla mic, nu te da mare
Că se sperie tramvaiul*

**Și-ai să vezi tu halimaiul
Și ce tropot pe trotuare!**

**Morcov, varză, iepure
Ochii tăi de viezure
Șoarecele din carâmb
Fără dinți, mesteca strâmb**

**Clondir și alcooluri vechi
S(t)urzii cu vată-n urechi
Să nu vadă, să n-audă
Cum se udă, biata d-udă**

**Azi câștigă, mâine pierde
Crupierul masa verde
În aval la carnaval,
Admira peisajul un cal**

**O nojiță, două, cinci
Un boxer intrat în clinci
Numărat până la cinci
Și-un prosop de la pupitru,
Azvârlit de domnu-arbitru**

**Paparudă, paparudă
Cu toată lumea sunt rudă
Dintr-un cerc sau dintr-un ceas
Nouă cât ne-a mai rămas?**

**Constantine, Constantine
Câte nopți au plâns în mine
De cu seară până-n zori
Și ciori și privighetori!
Carapace vârf de lance
Și neghina dintr-un lan, ce
L-avea-n grijă gospodarul
Dar nu-l îngrijea, tâlharul**

**Una, două, joc mărunț
Faci ce faci și-ajungi cărunț
Roata carului în șanț,
Și-o cruce la cap, bilanț**

Rugă

**Nimeni nu obligă
Pasărea să cânte
Nici despot, nici rigă
Nu pot s-o-nspăimânte!**

**Amușină înserarea
Sufletele celor duși
Stau de strajă pe la uși
Fără care nimeni nu-și,
Mai suportă-nsingurarea**

Dați-mi aripi pentru rugă

*Că eu mă topesc de dor
Viața noastră e un zbor
Interior!*

Cine n-ar vrea?

*Rugurile au intrat în carnea noastră
Rogu-te să nu te temi, iubito
Că de-un veac am devenit fereastră
Pe care locatarii n-au primit-o*

*Dac-aș putea să cresc în rang
Ca un poet de anvergură
Ambiția ca bumerang
Ne fură vorbele din gură;*

*Să-mi odihnesc în câte-un raft
Cartea iubită, cum n-aș vrea
Să beau cu timpul bruderschaft
La un taifas, pe canapea?*

*Să știu când zarurile sorții
Preced elanurile muzii
Și lapidar cum para torții
Îmbracă formele ventuzii*

*Să-mi ardă nopțile în zile
Decompunându-se firesc
Când flăcările din feștile
La para lui se ofilesc*

*Să-mi ard statuia mea de paie
Din forul meu interior
Când mângâierea dintr-un nai, e
Smulsă cu ultimul fior*

*Cine n-ar vrea să se înalțe
În arderile lui subtile
Precum un zbor care la alți e
Stropit cu sânge de reptile?*

*Dar jilțurile-s ocupate
Și sus e aerul mai dens
Iar metronomul care bate,
Cunoaște doar un singur sens*

*Spirala scării e mai strâmtă
Și mai fragilă uneori
Când aripa de zbor e frântă,
Pe bolta zării, mor cocori*

*Să văd cum sufletul albastru
Bătrân ca un anahoret
Cu scris mărunț ca de sihastru
Într-un alt cod sau alfabet,*

*M-ar ajuta să cresc în rang
Ca un poet de anvergură
Particulele yn și yang,
Întregul univers îl fură*

Vărul Shakespeare

*Nimeni nu mai ține seama
De la Cotroceni în jos
Dacă teama sau doar zeama
Ne-a-ntors mințile pe dos*

*Nici o rudă, o cucută
N-o să-ți toarne în ureche
Că e o metodă veche,
Desuetă și n-ajută*

*Vărul Shakespeare nu știa
Că noi vom evolua:
Jumătatea draga, dragul
S-o mângâie cu ciomagul*

*Omorâm cu vorba fără minte
Sau cu zâmbete parșive,
Cu lichioruri de andive
expire. Sau îngrășăminte*

*Cu azotul, cu fosfații
Se revoltă și agricultura
Că noi, încăpățânații
Depășirăm anvergura;*

*Trăim într-o lume care
Se întrece să omoare
Și pe scenă, și pe stradă
Asta da, olimpiadă!*

*Ce faci domnul pedagog
Că nu te mai vezi din smog?
Ia-ți în serioase rolul
Că doar crima și violul,*

*Nu ajung deloc departe
Și noi avem drumul lung
Una e ce scrie-n carte
Și-alta criminalul ciung;*

*Deschide-ți fă, lume, ochii
Nu cojocul babei Dochii
Nici rochița rândunicii
Ne taie brațele fricii!*

*Uită-te că ai în față
Moartea dincolo de viață
Și te-așteaptă să-ți faci parte
Din amorurile sparte;*

*Dac-aș vrea să mă omor,
M-aș uita doar la televizor
Care-a prins să se exprime,
Numai prin crime!*

Tăcere în doi

*Numai banca veche doar, lipsește
Au luat-o poate, ostrogoții
Când s-au dus să dea la pește
Nimeni n-a-ndrăznit să strige; - Hoții!*

*Ploaia cade oblic peste noi
Vântul iarăși a tristețe sună
Parcă-și rupe ultima lui strună
În frunzișul veșted din zăvoi*

*Urmele de pași rămân intacte
Un pământ jilav plin de striații
Parcă suntem singuri vinovații
Clar-obscurul pe cât de compact, e*

*Ploaie deasă și mărunță
Peste sufletele noastre devastate
Mergând alături, parcă două state
În tăcere pururi se confruntă*

*Ne strivesc atâtea amintiri
Cărora suntem prizonieri
Aceași deși alții, parcă ieri
Ce frumoși eram și tineri miri!*

*Cu câtă greutate se adună
Gândurile de același soi...
Ploaia cade oblic peste noi,
Vântul iarăși a tristețe sună*

Roluri provizorii

*S-a-njugat lumea la ban
Că de la-mpărat la rob
Parlamentele aprob'
Stema fiecărui clan*

*Ce-am dorit, ce mi-au adus
anii? Numai bobârnace
Care, dacă nu-mi dau pace,
Îmi iau șaua și m-am dus,*

*Dincolo de gardul care
Străjuiește leii, circul
Drumul meu pe care circul'
Șatre de nomazi pe care*

*Poate e doar un scenariu
Învățat de noi, actorii*

*Pentru roluri provizorii
Că și viața-i un acvariu*

Trecere

*Un pikamer ce nu sparge
Nici asfalt, nici asfaltite
Leagă nopțile tihnite
Cu o spaimă de catarge*

*Bucuros că nu se poate
Tuturora împotriva
Și că nici o invectivă
Din necazuri nu te scoate,*

*Mușc din ham dar mă supun
Carul mare de pe boltă
Nu îndeamnă la revoltă
Suferința m-a făcut imun!*

*Strânge chinga sau nu tare
Se-ngustează sau nu drumul,
Din căderi eu tot acumul,
Un alt soi de alinare*

Această muzică suavă

*Urcă luna peste munte
Cu omăt de-argint în plete
Mângâindu-te, poete
Peste tâmplele cărunte*

*Închide ochii și ascultă
Cum trece-o muzică prin aer
Și toarce vântul dintr-un caer
Pe melodrama ei ocultă*

*Un vânt hain ca o-ntrebare
Pârjolitoare de ținut
Și care bate-n fiecare
Sub semnul lui de azimut*

*Cum îți aduce la ureche
Mesaje vagi și tonuri triste
De parcă flutură batiste,
Parfum dintr-o romanță veche*

Fii atent cui întinzi mâna

*Șefule, te știu abil
Vezi că vine și ministru'
Da' să taci fiindcă sinistru'
E din fire cam labil*

*Orice strângere de mână
Purtătoare de noroc
Nici nu mână, nici amână*

Ghinioanele din loc

**Dacă n-are sare ciorba
Și sughită într-atât
Mai bine nu deschizi vorba,
Decât să-i rămână-n gât**

**Fie una, fie alta
Dacă-l vezi că se îneacă
Și e delicată "halta",
Dă-i să bea dintr-o cinzeacă**

**Cum e-n toate câte-un „ce”
Și n-ai dezlegat misterul,
Cată un segment AC
Și sub el, să faci echerul**

**Nu la toți le reușește:
Nu putea nici Ciacanica
Ziua când dădea la pește
Și-i cădea peste ochi, chica**

**Dar atunci cum? Spui: - Noroc!
Și ții mâna-n buzunar?
Toate astea la un loc
Nu se-nvață-ntr-un bazar**

**Dacă te-ntâlnești pe drum
Cu vreun fost coleg de școală
la descoase-l ce și cum:
Nu suferă de vreo boală?**

**N-are sida? N-are gâlci?
Gălbinare sau limbrici?
Nu da mâna ca la bâlci,
Chiar cu orice Păcălici!**

Când se strigă catalogul

**Să ne stoarcem creierul de idei
Cu câte circuite-avem în schemă
După miezul nopții vin ahei,
Decupați abstract din câte-o stemă**

**După ce ieși din banal
Nu uita să stingi lumina
Și să te întorci în stal,
Până nu s-a tras cortina**

**Vrei, nu vrei - să fii prezent
Când se strigă catalogul
Ca un pre-avertisment,
Care mai străbate smogul**

**Că și viața e banală
Îmbrăcată-n foi de viță
Și ce-ai învățat la școală**

E ca roata fără spiță

***Principalul – să spargi crusta
Orice paznic de cirezi
Dacă nu străbate pusta,
Nu ajunge la aezi***

***Primăveri vin și se duc
Ca săgețile-n neant
De la primul cânt de cuc,
Până dincolo de Kant***

***Și cine-o să stea de cart
Pân-se iar arată zorii
Că De Gas și cu Descartes
Mor cum mor toți muritorii?***

***Și-atunci când îți vine rândul
Îți iei pavăza de risc
Și cu teamă așteptându-l,
Cobori lângă obelisc***

***Viața nu-i un carnaval
Trebuie să-ți asumi vina
Și să te întorci în stal
Până nu s-a tras cortina***

Mă uit pe geam

***Bat în geamuri stropii grei de ploaie
Și darabana pe acoperișuri
Fugare amintiri din ascunzișuri
Defilează leneș prin odaie***

***Mă uit pe geam și văd cum bate
Ploaia drumurile toate
Trecătorii cu melancolie
Și-mi spun că dintre toate, mie***

***Mai bine nu mi-ar fi căzut
Un rău cu care n-am avut
Să mă-ntâlnesc pe traiectorii
Prilej de-nfrângerii sau victorii***

***Și-aud cum tâmpla mi se zbate,
Cum ar vrea să zboare și nu poate
Închisă ca-ntr-ocolivie,
o pasăre. Și cum adie***

***Un dor de ducă neștiut
Spre-un dincolo de zări, ținut
În care, când se-arată zorii
Se-aud suspinele viorii***

Nu există subterfugiu

În golful meu vin goelete

**Cu fructe și coloniale
Cu băuturi pentru banchete
În ambalaje liliace**

**În zadar cauți refugiu
Printre foile volante:
Nu există subterfugiu
La probleme importante!**

**la-ți răspunderea și ieși
Cu bilanț cu tot și-așteaptă
Vine domnul de la leși
Cu balanța-n mâna dreaptă**

**Nu ai unde să te pierzi
Ba mai rău ai să le-ncurci
Ochii negri, ochii verzi
Te pândesc ca niște furci**

**Nu găsești altă scăpare
Nu e loc de speculații
Doar o mică amânare,
Până când sosesc jurații!**

Contrast

**Cine este străinul
care vine spre noi
cu semnul balanței?**

**O piatră albă de genune
Închide-n sine un hotar
Precum o zi de care nu ne
Mai amintim din calendar**

**Un pas spre care și hazardul
Putea să-ți dea orbește brânci
Ipocrizia ca și fardul
Acopăr' rănilile adânci**

**Curg șuvoaie să răstoarne
Călărețul fără frâu
Cerbii cu dimineți în coarne
Limpezesc oglinzile din râu**

**Când privești atâta slavă
Ești orbit de strălucire
Și o lume mai suavă
Naște dincolo de fire**

Iarăși sacrificii?

**Cine trebui' să știe, sigur nu știe
Dacă am, sau ce n-am, seara în farfurie**

**Toată viața, sacrificii
Mi-au cerut cu toți să fac
C-am slăbit la toți indicii,**

Numai să le fiu pe plac

*Și-am tot strâns ades cureaua
Până nu mai am ce strânge
Că dacă mă prinde neaua,
Și mă vezi, îți vine-a plânge*

*Ne-au promis ce e mai bine
Și eu i-am votat de buni
Că dacă-mi veneam în sine,
Mai bine spărgeam cărbuni*

*Când nimic nu stă pe roze
Acum iar mi se pretinde
Dedulcirea la prognoze,
Ca la traista cu merinde*

*M-am hrănit destul cu gândul
C-om trăi mai bine mâine
Dacă nu ne-om pierde rândul
La tichetul pentru pâine*

*Între timp anii m-au nins
Și nu mai accept solemn
Nici un astfel de îndemn
Că elanul mi s-a stins*

Atac la piramidă

*La miezul nopții
piramidele devin transparente
și în jurul lor se aude o muzică vrăjită*

*Zace piramida oblic
Razele ca o secantă
Se distilă și decantă
Peste capricornul tropic*

*Și cum stă, parcă sfidează
Un mister, întreaga omenire
Care nu-și mai vine-n fire
Nici în zori, nici la amiază*

*Domnul doctor, stetoscopul
Eu sunt mort după comori
C-am mai fost de două ori
Aproape să-mi ating scopul*

*Cine știe, pe parcurs
Poate mișcă faraonu'
Și-l ducem târâș la onu
Ca să țină un discurs*

*Poate știe vreun secret
Și ni-l spune, bâlbâitul
Doar să n-aprindem chibritul
Și să ne mișcăm discret*

*Oh, ce mare-i hurdubaia
Dar noroc c-avem trotil
Am adus pe șest, un chil
Dar să nu pățim vreo... aia*

*Habar n-ai de medicină?!
Aoleu, am capul gol
Și lucrezi la interpol?!!!
Am căzut ca o găină!*

Fete mici și fete mari

*Pură ca o boare
Te visez iubito
Ca pe-o carte care,
Încă n-am citit-o*

*Fete mici și fete mari
Mi se-nfig în ochelari
Și-mi strigă înapate deși nu-s miop:
Domnul acesta e mizantrop:*

*Noi îl cunoaștem, el nu ne știe
Totul în fond un paradox, e
Unu la sută, unu la mie
Specialistul nostru în noxe*

*Dați-i o carte mai veche și-un pix
Și lăsați-l singur precum un cuc
Să vedeți cum naște o lume prolific
Din mintea lui de hăbăuc!*

Farniente

*Ca un pașă stau în vârful de pat
Plin de griji să nu fac vreun efort
Zăvorât în mine ca-ntr-un fort
De când îl știu, asediat*

*După masă de sătul
Mă ascund în așternut
Dacă dorm, să dorm destul
Relativ și absolut*

*N-am nici păsări, n-am nici vite
Numai șapte cățeluși
Ceea ce vedeți, permite
Lâncezeli de trepăduș*

*Geme lumea de probleme
Dar noroc că nu m-ating
Eu îmi fac altfel de scheme
Liniștit ca un paing*

*Stau așa culcat pe spate
Parca-aș da cuiva cu tifla*

*Mulțumit pe jumătate:
Nu-mi mai fură nimeni chifla!*

*Nu-i ce mi-am dorit să fie:
Nici pe-alese, nici pe vrute,
Nici iaurt și nici piftie
Fiindcă jocurile-s făcute*

*Nu știu cum devine cazul
Că mi-am dat cu stângu-n dreptul
Foarfecele și macazul
Soarta prostului, deșteptul!*

*Nu-ntorc cheia de la tindă
Că Negruța-mi stă la ușă
Străduindu-se să prindă
Haimanaua de căpușă,*

*Care-i face zile negre
Și se mursică de zor
Că insectele întegre
Se amuză-n lumea lor*

*Și-aș dormi. Invidia
să vă dea la toți în pârg
Fiindcă somnul nu mi-l ia
Nici un cioflingar din târg*

Vine timpul
*Dreptul la fericire
se cumpără cu lacrimi*

*Taie vântul clipele
Ne pierdem aripile
Că stau noaptea și-l ascult
Cât de repede și mult
Le înghite și se duce
Vine timpul să pui cruce*

era s-o pățesc
*Noaptea omuleți cu nu'ș ce sculă
M-au supus la niscai intervenții
Nu știu cum își aleg ei, clienții
Numai la o singură rotulă!*

*incident cu geamuri sparte
bucuros de-atât noroc
m-am întors în vis la loc,
și-am dus noaptea mai departe*

*fără fes și fără basc
am o scuză pentru hobby
nu știam în somn, ce lobby
și pericole mă pasc*

*dar puteam s-o încasez
și cu toată inocența
să-mi fi brevetat licența
și solfegiu-n fa diez*

*poate teama de bătaie
ce-o primeam când eram mic
m-a făcut să tac chitic
deși singur în odaie,*

*somnul, visul, ce ridicul
întâmplarea de tot hazul
mi-a cam înroșit obrazul
și mi-am scărpinat buricul*

*că nu scrie-n nicio carte
tâlcul viselor ad-hoc
și-atunci m-am culcat la loc
ducând somnul mai departe*

Nici nu merităm mai mult

*Fetele mari, câte-au rămas
Duhănesc și scot fumul pe nas
Beau rachiu și umblă-n minijupă
Și înainte și după*

*Cine-ar mai putea aduce
numai una, măcar una
veste bună să-i pun cruce
lumea noastră, oh, nebuna:
numai spargerii, numai crime
scade prețul brusc la rime
iar viol și furt și drog
că sărmanul inorog
fuge tot scuipând în sân
timpul nostru e păgân:*

*ne-am dat după cum e moda
să dorim whisky și soda
dar yankeul, adevărul
ne-a dat viermele cu mărul;
ce să punem pe stindarde:
pofta cărnii care arde?!*

*ne-a cuprins aceeași boală:
fundul de femeie goală
desenat fără complexe
sexe la teve și sexe,
în ziare și pe garduri
lumea noastră fără farduri
dacă nu mai e în stare
spiritul din ea să zboare,*

*dacă nu avem prințipuri
ca' va' zică, ne lipsesc
folosim numai tertipuri*

*și blamându-ne firesc
într-o vreme de tumult,
nici nu merităm mai mult!*

Insomnie

*Să stau ca leneșul ce-abia
Deschide câte-un ochi agale
Într-un pat larg de catifea
Cu catarama și paftale,
Să cred c-așteaptă un valet
S-aducă-n orice dimineață
Cheseaua veche cu dulceață
(Atenție la diabet!)*

*Adormit și, după zece
Noaptea se transferă greu
Când să vină, când să plece
Somnul ca un panaceu?*

*Stau atunci și-mi trec prin față
Oștile perechi, perechi
Până-mi țiuie-n urechi
Greierii de dimineață*

*Că de liniște se tem
Să mai latre chiar și câinii
Ghemul vieții, un totem
Ca misterul greu al pâinii*

*Ce să fac? Reprize scurte
Nici tu lucru, nici repaos
Ignorat cum un iaurt e,
Între mese ca adaos*

*Înc-o noapte, înc-o zi
Curg mărețele pe ață
Din vocabula a fi
Câte mai avem în față*

Fierb izvoarele sub stâncă

*Oboseala trupului
nu mai încape în pat;
Oboseala spiritului
nu mai încape în cuvinte*

*Făclierul de rutină
A rămas fără lumină
Pe o vale de din sus
Tot cu fața spre apus
Unde suflă vântul care
Stinge orice lumânare;
Deal mărunț și vale-adâncă
Fierb izvoarele sub stâncă
Până nu găsesc scăpare
Fiecare, drum spre mare*

Ultima dorință

*Adio țărături jinduite
Atâtea nopți mă trec fiori
Rămâneți nedescoperite:
Eu plec cu cârdul de cocori!*

*Mă cheamă marea seara
Și-mi place s-o ascult
Plimbându-mă pe plaja,
Lipsită de tumult*

*Mă smulg atunci din mine
Și-n clipe de răgaz
Ascult o simfonie
Născută din talaz*

*În spuma mării, albă
Mă văd din nou copil
Și-n jurul meu răsună
De ciocârlii, un tril*

*O mare lume mică
Băteam cu cercul rond
Și-mi încărcam cu aur
Din soare, părul blond*

*În ochi, o primăvară
Și-n piept purtam un zeu
A fost de mult, o dată,
Acela am fost eu*

*Dar timpul curge iute
Din scoica-i argintie
Și m-a furat bulboana
În anul una mie...*

*Închid ochii și ascult
O doină din caval
Și cum de țăr se sparg
Gonind, val după val*

*Adolescent, matur
Intrat în senectute
Și vremea care fuge
Din ce în ce mai iute*

*C-un țipăt ascuțit
Sparg pescărușii zarea
Cum, prevestind furtuna
Tălăzuind-o, marea*

*Se-nfundă pașii, cad
Și iarăși mă ridic
La fel precum în viață
Că omul e prea mic*

**O cale-ades tăiată
De oameni răi sau buni
În inimă am strâns
O orgă de furtuni**

**Și valurile cântă
Când stai să le ascuți
Cum eșuează-n ape
Catargul celor mulți**

**Prădată viață care
De poftă nesătulă
Se pierde-ntr-un tangaj
Pe-o mișcătoare hulă**

**Și-n fiecare seară
Îmi place să ascult
Cum valurile mării
Vibrează de tumult**

Totul e o curgere

**Numai vardistul zâmbește cazon
A văzut el în viață mai multe:
Baluri, conace, chestii... oculte
- Circulați. Bună seara. Pardon!**

**Trece timpul fără zor
Zilnic mai sărac în zestre
Loviturile măiestre
Nu sunt la-ndemâna tuturor**

**Cum s-ajungi la bunăstare
Când pui lipsă peste lipsă
Și povara pe cel mic, să
Nu iasă din ascultare?!**

**Ce folos că ai o floare
Dacă n-ai butonieră
Să faci și tu carieră
Să nu stai cu ochii-n soare?**

**Lipsă ici, lipsă acolo
Că tot schimbi una cu alta
Dacă n-are pește balta
Dați-mi scripca lui Apollo**

**Nici altițe, nici altețe
Umblă canguri după ranguri
Și când ies din ganguri, granguri,
Se opresc și dau binețe**

**La nevoie nu ai voie
Să te plângi că o duci greu
Dacă nici un cimpanzeu
Nu-l cunoaște pe nea Goe**

*Și nici legea nu permite
Nimic fără aprobare
Că-i mai bine, la rigoare
Să n-ai foc de pus sub plite,*

*Să n-ai oala ta de ciorbă
Că motivele sunt varii
Și când chemi de la avarii,
Fără bani, nu scot o vorbă*

*Și cu toate astea, totuși
Domnii noștri tot prosperă
Lăcomia de panteră
Nu e un buchet cu lotuși*

*Lumea noastră se adapă
Din mai multe legi deodată
Pentru care viața toată
La un semn, curge pe apă*

*Ne-ați făcut viața fărăme
Nimeni nu ne ocrotește
Unii merg să cate râme,
Alții merg să dea la pește;*

*Nimeni nu ne dă dreptate
Ce-am furat, am furat singuri
Chiar și corzile de ringuri
Și râvnim la echitate*

*Și atunci mă-ntorc și zic:
N-ai prințip, n-ai nici morală
Că ce-am învățat la școală
A rămas un mizilic!*

Cocoșii

*Presară zorii roșii
Aromele-n fâneață
Și cântă iar cocoșii
O nouă dimineață*

*Mi-alungă noaptea somnul greu cocoșii
Și țândări fac neantul împrejur
Fără nici o teamă, ticăloșii
Că nu știu până dimineața cât mai fur*

*Umbre mari strecoară-se-n odaie
Și-mi scotocesc trecutul vag, himere
O poză veche cu Zamfir la nai, e
Cea mai dezolantă mângâiere*

*Sapă riduri stările de veghe
Pe obrazii mei cât o alună
Un rebus care nu pot să-l dezleg, e
Semn că nu m-așteaptă vreme bună*

*Nu-mi dă nimeni nici un ajutor
Fără internet și es-o-es
Mă și tem din patu-mi să cobor
Necum din cămăruța mea să... yes (!)*

*Le-aș propune-așa o întâlnire
Ca un summit fără rezultat
Că cine e mai arțăgos din fire
se dă cocoș. Deși doarme sub pat!*

*Dar cum să le propun eu tratative
Când nu știu cum să leg cu ei o vorbă?
Mai bine le trimit soli și misive
C-o să-i degust pe rând la câte-o ciorbă*

Domnule parlamentar

*Cenzurează toți guvernul
Cu demisia și strigă
Dând în geam cu mămăligă
Până când îi doare sternul*

*Ești ales, ții un discurs
Poți să latră și la lună
Și-ai să vezi cum pe parcurs
Intri-ncet în lumea bună*

*Pedagogii, demagogii
Jubilează biruința
Cum nu pridideau nici dogii
Să-și arate elocința*

*Disoluția nu are
Priză la reacții blitz
Doar pretenții fiecare,
Pentru-o cameră la Ritz*

*Să-i auzi în parlament
Parlagiii cum se-njură
Cu aplombul aferent
Și salariul pe măsură*

*Asta-i când suntem egalii
Și cu estul și, cu vestul:
Nu-s devină papagalii
Că se-ngreunează lestul!*

*Biata roată se înfundă
Și ni se răstoarnă carul:
O fi gloaba de bolundă
Sau numai Păun, acarul?*

Întuneric și lumină

*Vă rog un ceai. Îl vreau fierbinte
Cafeaua e mai scumpă. Și nocivă*

*Treceți-mi-l în cont. Și cu-o misivă,
Să-l plătesc, aduceți-mi aminte*

*Dacă tu ești de o părere
Și dacă eu sunt de o altă,
Nu face sângele-n artere
De dragul nimănu, o haltă*

*Nici minciuna, nici ranchiuna
Roba lor de călăuză
N-o îmbracă nici o muză
Să-ți aducă-n prag fortuna*

*Foametea pe caii iuți
Uscăciunea e la modă
Orice staroste-i un vodă
Pentru cei mai găgăuți*

*Și oricum, bănuțul cade
Împotriva ta mereu
Dacă fiecare leu
E ascuns sub palisade*

*Iar în ce privește restul
Scor-pionii stau la pândă
Că la vremea de osândă
Se gratifică arestul*

Tête-à-tête

*Albastru limpede de cer
N-am să mă satur niciodată
Din colțișorul meu stingher
Cătându-mă într-o erată
Din care ceilalți au fugit
Când intră frigu-n colivie
Că editorul a murit,
Și tipograful nu mă știe*

*Te mai caut, te mai pierd,
ghinion. Și te dezmierd
Că m-ai însoțit întruna
Cum pe cer soarele, luna;
Nu vreau nici un privilegiu,
Nimănu să fiu dator
Când aștept un sacrilegiu,
Stau cu arma la picior
Nu mă plâng, de ce m-aș plânge
Mai degrabă-mi vine-a râde
Crezi, nu crezi și tu stai în ge-
nunchi, domnule gâde
Strigând după ajutor
Ca oricare muritor!*

Balerina din Trieste

Domnișoară, aștept trenul

*Presimțit ca un ecou
Da-mi răsună-n cap refrenul
Că n-am bani pentru metrou*

*Între noi și voi nu este
Nici o cale de atac
Balerina din Trieste
Doarme vara în iatac*

*N-o fi patul ei mai larg
Să ofere adăpost
Dorurilor care sparg
Zilnic câte-un avanpost?*

*Nici distanța nu e mare
De la mare la Constanța
Fluturii dintr-o eroare
Au greșit pe drum instanța*

*Uite oamenii cum duc
Câte-o capră la frizer
Handicapul e caduc,
Avantajul e cu zer*

*Cine nu are răbdare
la pe jos călătoria
După cum din zori, zori ea,
Cu de-saga în spinare*

*Asta-i numai o poveste
Revărsată dintr-un sac
Balerina din Trieste,
Doarme vara în iatac*

Stop-cadru

*Dine, Dine Costandine
Nu mai, nu mai da în mine
Cu stele și cu potcoave
Că mi-s nopoșile bolnave*

*Urcă luna peste munte
Cu omăt de-argint în plete
Mângâindu-te, poete
Peste tâmplele cărunte*

*Ce știam noi despre parți
Care să nu știe ei?
Sâmbăta nu cade marți
Niciodată la ahei*

*Clipa asta care suie
Vrei, nu vrei, e-un chilipir
Pentru patul tău de cuie
Și regimul de fachir*

Pune-i dar, fitil să ardă

*Și dacă nu ai brichetă
Nici focos și, nici petardă
leși înstradă și fă chetă*

*Că din toate, ce rămâne?
Nici măcar părerea că
Mor și ultimele zâne
Și nu ne mai farmecă*

*Urcă luna peste munte
Cu omăt de-argint în plete
Către care tu, poete
Nu mai faci din slove punte*

Cine știe niscai șiretlicuri

*Scoate mă' prunele din gură
Nu vezi că ți se ia un interviu?
Toată țara suferă și-ndură
Că nu-nțelege ce spui tu pe viu!*

*Cine n-a purtat tichie
Să-și pună banii deoparte
Că de-atâtea gemuri sparte
Fluieră prin pălărie;
Bate vântul când găsește gol
Până cade șandramaua
Toată ziua haimanaua
Umbrei sale-i dă ocol*

*Lumea spune că dovreacul
Trage după sine veacul
Dar se poate și invers
Într-un mediu mai advers*

*Schimbi și vorba, schimbi tichia
Dar nu de prea multe ori
După cum trage de sfori
Ați ghicit: politichia*

*Dac-ați vede că pe stradă
Deputații au tichie
Mi-ați mai da voie și mie
Să-mi cumpr o pălărie
Fără să intrăm în sfadă?*

*Și ce facem dacă fesul
O mai fi intrat la apă
Că se-ntâmplă de ne scapă
Și la vorbe, înțelesul?*

*Vremuri, vremuri ce tipicuri
Drumul nostru iar coboară
Cine știe niscai șiretlicuri
Trage-ntruna de vreo sfoară*

Doar un pas

Și se duc precum cocorii
Înspre suduri provizoriu
Peste-nsemnele comorii
Joacă flăcări de ivoriu

Doar un pas: urci sau cobori
Pe o scară nevăzută
Nici de iută, nici de gută
Nici de lemn, adeseori

Toată viața doar o goană
Că bucata ta de pită
Coace-se numai pîtită
De destin ca-ntr-o hârjoană

O ajungi dar, nu-ți ajunge
Și alergi iar fără spor
Din trecut spre viitor
Prin ținuturi nibelunge

Înc-o zi și, înc-o treaptă
Pentru suflet, pentru trup
Când zăgazurile rup
Drumul în linie dreaptă

De ce zbor? De ce cădere?
Despărțiri definitive
Multe sunt infinitive
Dar puține fac avere

Numai când vine scadența
Cea de dincolo de fire
Șterge orice osebire
Muritorilor partenza

Sic transit gloria mundi

Vin cocori, se duc cocori
Cu speranță și regrete
C-aveam teniși, n-aveam ghete
Dar puteai cu ei să zbori

Șapte azi noiembrie și-atâta
Sunt numai trăitorul de istorii
Aniversarea asta e a câta,
Din cele văduvitele de glorii?

Că revăd cantina, intenatul
Și cămile umplute cu cicoare
Un sfert de pâine neagră mânca natul
Făcând din ea, proiecte viitoare

Într-o zi ca asta, ce surprize
Ne dădeau, ehe, și câte-o bere
Cei mai mari își luau tabacu-n prize,
Reclamând și dreptul la muiere

*Ne scoteau apoi la defilare,
Ne-nșirau cuminți pe bulevard
Cu secretarul la tribuna-n care
Nevastă-sa își da prea mult cu fard*

*Lozincile-nvățate pe de rost
Le strigam când ni se făcea semn
„Kremlinul – bastion și avanpost!”
Introvertite-ntr-un limbaj de lemn*

*Noi vedeam capitalismu-n groapă
Că-i aveam în spate pe muscali
Nu știam că barca noastră va lua apă,
Ne proclamam gropari universali*

*Revendicam o auroră rusă
Cu multe dedesubturi până azi
Noroc că i s-a pus surdină, husă
Că după ce aduni, trebui' să scazi;*

*Că nu se mai dă lumea în scrânciob
Botezând copiii cu nume slave
Din falsa strălucire doar un bob:
Hiperbola oglinzilor concave!*

*Că nu se mai confiscă alfabetul
Și nici credința nu e de vânzare
Ivane, ia-ți turbinca, marafetul
Și-ngrijește-ți singur de mâncare!*

*Trece timpul și mă simt bătrân
Om fi n-nvățat ceva din toate-acestea?
Însemnele moralei ce rămân
Și anecdota care duce vestea:*

*Că n-a fost teoria preferată
Care-o clamam la fiecă răscruce,
Pe cât fu omenirea condamnată
Să-și ducă-n spate propria ei cruce!*

Drumurile toate

*lubesc de-o viață morile de vânt
Că sunt din Andaluzia, Brabante
De când cu pana lui, Cervante
Le-a pus pe scenă, dându-le avânt*

*Au murit în mine drumurile toate
Praful pe sandale încă mai respiră
Un apus de mult și, uitat de liră
Cântec vinovat despre libertate
Și pe care teama mi-l inspiră*

*Mișcătoare dune zărilor târziul
Aure-legende-vise-caravane
Dincolo de care doar un paravan e*

*Peste care țes nopțile pustiu
Stele fără număr, bolțile tavane*

Petice la trai

*Ne-arată toți cu degetul: - Golanii!
Ne dă cu tifla și puterea scursă
Sugarului când plânge după nursă
Zadarnic i se cântă: Nani, nani,
Taci, că ne iubesc americanii!*

*Trudesc de-o viață peste semne
Și astăzi când mă uit în urmă
Vin cerbii nopților și scurmă:
Eșafodajul meu de lemn, e!*

*Adun în tomuri manuscrise
Ce nu vrea nici o arhivă
Și mă bucur dacă mi se,
Așează lumea împotriva*

*Pun zilnic petice la trai
Efortul meu cât o ofensă
Sobă rece și vătrai
Ce să mai spun de recompensă?!*

Sfârșit de vară

*Se scutură de frunzele lor, pomii
Intrăm în Europa dintr-un hobby
Am auzit c-acolo și microbii
Sunt mai stilați ca gentilomii!*

*Ne despărțim de augustul august
Și de milă mă cuprinde plânsul
Nu știu, de mine, dacă și pe dânsul
Că drumul meu e strâmt și mai îngust*

*Acela care poartă doar cuvântul
Va ține negreșit un briefing
În salonul mic, fiindcă-n living
E geamul spart și bate vântul*

*Vine presa, vine radioul
Va ploua cu întrebări stupide
Că parc-aud cum după Aristide,
Hohotește relaxat, ecoul*

*O să-i purtăm aceeași amintire
Aici e vorba sigur de augustul
Că nici un sculptor nu-i cioplește bustul,
Impalpabil ca o amăgire*

*Unii bând cafele, alții cu iaurt
Vor vorbi în șoaptă pentru atmosferă
Că și becul din plafonieră
De-atâtea emoții, o să facă scurt*

*N-o să fie ăsta un obstacol
Când iluminății sunt în sală
Despre care referind cu fală
Își vor face singuri câte-un compliment*

*Vor fugi apoi spre rotative
Transmițând dicteul prin mobile
Încheind cu-o vorbă de duh, cum Achile
Cerea la desert, sucuri de andive*

*Îndură-te Gustar de noi
Fie-ți milă de orfanii tăi
De grăbește și te-ntoarce să-i
Aperi de septembrie și ploi*

Cârcotașul

*Alții duc războaie pentru-o pită
Am stomacul și dovreacul gol
Nu mai vreau cafea și, nici alcool
Sub balcoane latră trist, un câine*

*Partea mea dintr-un întreg
la ce bun s-o mai reneg
dacă nu ajung la ea,
vine altul și mi-o ia?!*

*Oh, lăsa-m-aș păgubaș
dacă nu am fost în stare
să-mi duc singur în spinare
nici samarul, nici desagii
nici muieți au fost posmagii,
pe cât fui de cârcotaș!*

*La ce bun sau, poate, rău
tot nu pot să-ndrept nimic
rolul meu: să tac chitic
între-un câine și-un dulău
despărțiți de câte-o teaptă
n-o să fie parte dreaptă!*

*Și mă-ntorc la partea-aceea
de unde plecă ideea:
într-o lume de cenușă
nu pui soba după ușă
că se-aprinde fără grabă
treaba mea, să-mi văd de treabă!*

Liniștea din cimitire

*Două ore-n care
Ca un ageamiu
Plânge Ursa mare
Sufletu-mi pustiu*

Bâlciul lumii fără seamăn

**Oameni câți și obicei
Fără nici o veste cheamă-n
Coasta noastră, alizee**

**Ni s-au înecat corăbii
Docurile rămân goale
Noaptea-n zăngănit de săbii
Vin pirații să ne scoale**

**Luna doar când face haltă
Peste bietul nostru burg
Și se vede într-o baltă,
Lacrimi de argint îi curg**

**Și pornește vinovată
Să alunece-n neștire
Că ne fură dintr-odată
Liniștea din cimitire**

Dacă marionetele

**Ați murit în somn pe jumătate
Cu cealaltă ați rămas datori
Prețul pentru liniște-n cetate,
Noaptea dorm păpușile pe sfori**

**A alerga, alergare
După protectoarea nu știi cui
Dacă ți se pare că mi se pare,
Să desprindem halebardele din cui!**

**Feți frumoși și zmei nu mai există
Doar prostia crește cu dichis
Nimeni n-o să plângă în batistă
Dacă marionetele s-au sinucis**

Harta lumii a intrat la apă

**Iar se-agită viet-neamuri
Iar se sparg în cioburi, geamuri
De discursuri și elogii,
De corei și de cambogiii**

**Nici o problemă nu e ușoară
Summit-urile se țin lanț
Greii zilei nu mai vor să pară
Că răstoarnă carul lumii-n șanț**

**Lovitura sub centură
Și-ntre parteneri, contează;
Zâmbetul de conjunctură
Cade oblic ca o piață**

**Războiu-i meseria lor
Conturile prind să salte
Pacea n-are nici un viitor
Moartea se vinde la cote înalte**

*Și zâmbesc pe firmament
Așezându-se simetric:
Industria lumii de armament,
Crește aproape geometric*

*N-are importanță cine
Contra cui se bate, ori
Armistițiul care ține
Numai cât trag ei de sfori*

*Iar conflictele se-adapă
Din prea multele infecții
Harta lumii a intrat la apă
Pregătită de rezecții*

*Un război e ca o floare
Răsădită într-o seră
Că transplantul de focare
Militari de carieră,*

*Operează cu mănuși
Invizibili ca microbii
Stând ascunși pe după uși
Și tot fac din lobby, hobby*

*Țin apoi conferințe de presă
Și cu inele groase în mâini
Par niște actori într-o piesă
Actori, care au și ei stăpâni*

O undiță și doi pescari

*Și peștii sunt după sezon
Cu pescuitul prohibit
Când merg să cumpere ozon
De la un negustor hitit*

*Când nu vrei să dai arvună
Îți repari singur halăul
Tot sperând o ciorbă bună
Dacă doarme-n post, șalăul*

*Nu e cum ți se năzare
Pescuitul și norocul:
Le ce bun un pește mare
Când n-ai cu ce s-aprinzi focul?*

*Că dă șansa peste tine
Și prinzi o balenă-n larg
Te târăște după sine
Cu batista la catarg;*

*Poți să strigi cât vrei tu: s.o.s.!
Yes, oh, yes pe englezește
Hărmaălaie de prisos
Și-ți trece dorul de pește*

*Dacă nu e poliglotă
Poți să dai în bâlbâială
Și sfârșești ca o mascotă
Când n-are cheie la yallă*

*Iar la peștele mărunt
Numai pierdere de vreme
Că albești, devii cărunt
Chiar când vine să te cheme*

*Doamna ce trage cortina
Ca la orișice final
Și ridicăstrapontina
Cu un apostrof banal:*

*Ce făcuși mă' nătăflețul?
Toată viața doar haleală
La pește să scadă prețul
Și să crească la momeală?!*

*Că e bine, că e rău
Pescuțul, ghinionul
Omul când e nătărău
Să ceară azil la onu!*

Nu mai aruncați cu pietre

*cosmos mare, cosmos mic
prin sine omul se măsoară
spre ceruri ochii când ridic,
veșnicia mă-nfioară*

*Este-un adevăr în mine
Vreți, nu vreți, trebuie scos
Scris cu litrere aldine
Fără să-i mai punem sos*

*Noaptea mea ca o povară
Nu renunț la câtă este
Și dulceagă și, amară
Îmi e singura poveste*

*Nu mă știți, nu mă vedeți
Nu mai aruncați cu pietre
Dintr-o supă de bureți
Nu te-nțelepțești, cumetre!*

Apă de la robineți

*Nu te vânzolești în treabă,
Nu te-așezi în primimul rând
Dacă-njuri, injuri în gând
Taci. Numai dacă te-ntreabă,
O mai lălăi, o mai scalzi
Cum fac ăia cu tulumba*

**Când n-au spumă, joacă rumba,
Te gândești la covrigi calzi**

**Ce răspundere incumbă
Zămislirea unui rug
Dacă nu ești ignifug
Și n-ai apă în tulumbă?**

**Cu prea multe extinctoare
Popmpierii pun azi, focul
Ca să ia când au norocul,
Prima de asigurare**

**Nu te duce la nici o chermeză
Dacă nu ești invitat;
Cel care căzuse ieri în freză,
S-a trezit cu freziile-n pat**

**Nici fântâna nu mai ia
Apă de la robineți:
Are o bătaie la tacheți
Și tacheții sunt ai altuia**

**Cine deschide gura și i se
Pare mai nimerit, să-și amâne
Cuvintele limbii române
Pentru care se eliberează permise**

În fiecare, crește o omidă

**Oamenii care dau iama
Să ajungă doar în vârf
Poartă-n ei miros de stârv,
Și de care, nu-și dau seama**

**Caporalul, un nabab
Plătește berea la toți clienții
Taică-său, doctor, un fel de ștab
Lefterește (probabil), toți pacienții**

**Mahalaua lumii e sordidă
Berea și țigările sunt proaste
În fiecare crește o omidă
Cu gândul la zile mai faste**

**Așa cred și toți naivii
Fiecare-n câte-un țel
Dar cu borviz și cu kiwi,
Nu-ți faci mușchii de oțel!**

**Însă orice pas ridică
Nu știa? O barieră
Peste care la adică,
Dacă sari, faci carieră**

**Geme sceptrul și deviza
Se iar bate apa-n piuă**

**Că-mi vine să-mi fac valiza,
Să vă spun la toți: adio!**

Noaptele acestea

**Ascult ploaia cum cântă și tac
Mă închipui singur în univers
Și mă cuprind fiorii;
Mă simt bătrân ca un copac
Pe coaja căruia s-au iscălit,
Toți trecătorii**

**Plânge de melancolie
Lungă neodihna mea
În toate buchile colii, e
Ascunsă o enigmă grea**

**Și la ea nu mai ajung
Oricât grbi-mi-s-ar pașii
Noaptele care mă-mpung
Cu săgețile, apașii**

**Nu mă crezi și, nu mă crede
Nici un călător fecund
Pus în vârf de ac, un led e,
Ca pământul de rotund**

**Viața mea cât o pustie
Într-o pustă răsfirată
Și atunci când reînvii, e
Parcă alta dintr-odată**

**Este ora când, convins
Crezi că orișice se poate
A-nflorit cireșul nins
Tâmpole, pe jumătate**

**Capul greu de vise cade
Ca un măr în farfurie
Numai metronomul scade
Vremea coacerii în vie**

**Zestrea mea de gânduri crește
Nu pot martori să invoc
Un aducător de vești, e
Purtător de nenoroc**

**Valuri, valuri viu se sparg
Energii necunoscute
Poartă luntrea mea în larg
Și brăzdează fruntea, cute**

**Noaptele acestea toate
Ard în sine ca un rug
Când pe harta lumii, gloate
Trag și, trag și, trag la jug**

Te cunosc

*Un' te duci Gheorghică îmbrăcat
La fel ca o femeie de serviciu?*

*Te cunosc fir-ar să fie
Domnule ministru ex
Ai intrat cu pieptu-n dex,
Ca un cal într-o fotografie*

*Rade-ți domnule mustața
Să nu mai zâmbește pe sub
Că nu briciul lui Iosub,
Ne mângâie nouă fața*

*Briza, dulce ca o boare
Ce-o aduce aurora
Buni și răi, că tuturora
Ne e dragă orice floare!*

La o damigeană

*Clondir și alcooluri vechi
S(t)urzii cu vată-n urechi
Să nu vadă, să n-audă
Cum se udă biata d-udă*

*Damigeană, damigeană
Bucuria mea de-plină
N-ai nici merit, n-ai nici vină
Când e vinul pe sprânceană*

*Cât aș vrea eu să te iert,
Bucuriile păgâne
Nu mai vor ca să mâne,
Impecabilul deșert*

*Și regretele iar scurmă
După dramul de noroc
Să te văd plină la loc
Că pe urmă, că pe urmă...*

Copilul asasin

*Societatea care transformă
un copil într-un asasin,
merge sigur pe un drum greșit!*

*Un copil a pus mâna pe-o armă
Și-a-mpușcat colegii lui de clasă
Răniți și morți, poliție, alarmă
Apoi s-a sinucis și, nu-i mai pasă*

*Ce mai e în lume azi de preț?
Armele se vând ca pâinea caldă
De sus și până jos, doar un dispreț,*

Omenirea-n suferința ei se scaldă

*Filmele sunt pline de omoruri
Crimele au coborât în stradă
Se frâng în fașă neștiute zboruri
Și curge sânge pe zăpadă*

*Ce-a văzut el la televizor,
A lucrat în mintea lui cu-ncetul
Și-a pus la cale un omor,
Morții devenind apologetul*

*A văzut soldații cum împușcă,
I-a văzut pe gangsteri cumucid,
Cum gem prizonierii-n câte-o cușcă
De toate astea, el era lucid*

*A desprins din cui o carabină
Și-a luat încărcătoare de rezervă
Trăgând în cei ce n-aveau nici o vină
Și zelul lui creștea în vervă*

*Trăim o perioadă de conflicte
Războaiele vedeți, se duc în lanț
Cezarii Romei nu mai dau edicte
Câștigă numai moartea la bilanț*

*S-a umplut cu-ncetul de venin
Croindu-și drum înspre cavou
În sine lui, copilul asasin,
Considerând că este un erou*

*S-a dus la școală-unde-avea colegi
Să arate ce e el în stare
Când tragi, tragi în grămadă și n-alegi
Cine scapă scapă, cine moare moare!*

*Ieri poate-a fost cu ei prin parc
La jocuri pe calculator,
Astăzi se crede o Ioana d'Arc
Cu spiritul-i răzbunător*

*Trage-n profesori, trage-n paznic
Ucide peste tot cu sânge rece
Prieten al comunității, casnic
Pe lista asasinilor se trece;*

*Convins că a ucide-i o virtute,
Că a avea o armă e un drept
Conflictele fiind mereu acute
Apăs trăgaciul și-o fi zis, și-ndrept*

*Disprețul suveran când ai o armă
Cel mai tare face-ntruna legea
Principiile lui se sfarmă
Deși nu-l cunoștea pe Sandu Blegea*

*America-i din ce în ce mai tare
Și se află pururi în război
Acela care-i se opune, moare
Și poate fi oricare dintre noi*

*Putea s-ajungă un savant de seamă
Sau vârf în cine știe care parte
Pe fiecare cineva îl cheamă
Și după merit, daruri îi împarte...*

*Geamuri sparte, țipete și sânge
Copiii împușcați în gheara morții
Destin sinistru care frânge
Și trage-n jos, un dat al sorții*

Aur magic pe statui

*Bate vântul a furtună
Parcă s-ar găti de ploaie
Curge timpul împreună
Cu tăcerea din odaie,*

*Adâncă noapte. Ce fior
De-a lungul ușilor străbate
Inelele înamorate
Cu luna ridicată la ușori*

*Călăreții sparg galopul
Drumurilor vag confuze
Șiruri lungi de buburuze
Vin să-și afle horoscopul*

*Toarnă luna din înalt
Aur magic pe statui
O Giocondă care nu-i,
Varsă lacrimi pe asfalt*

Desprimăvărare

*În urma iernii a rămas o
Nălucire în păduri
Prin care treci. Și o înduri
Ca bătrânețea Picasso*

*Miroase pământul a sevă
Iarna a trecut ca un coșmar
Mă simt slăbit ca dup-o grevă
Și jefuit ca un librar*

*Un dor de viață renăscut
A cuprins ființa mea întreagă
Păsările triful și-l ascuț,
Limba lor o zână le-o dezleagă*

*Mă simt un altul, dar nu sunt
Decât același, neschimbat în fire
Mai obosit și mai cărut,*

Cu gândul înspre cimitir

***Îmi doresc mai multe decât pot
Așa pe mosor mi se scurtează
Ghemul vieții-i încălțit de tot
Nu știu cine totuși, mă trișează***

Floarea de la pălărie

***Câștigă clovni la bacara
Averi de fum și de argilă
Și plâng că ți se face milă
Statuile de mucava***

***Lasă domnule acuza
Cu care vrei să-mi dai în cap
Că-ți ruginește archebuza
Și asta e un handicap!***

***Armura ta de carne flască
Ai și hârtie, ai și pix
Se stafidește ca o iască
Și iar te superi că dai chics***

***Lasă-mă să-mi văd de treabă
Cum ți-am spus de-atâtea ori
Că destinul nu te-ntreabă
Dacă vrei sau nu să zbori***

***Orișicare găză știe
De la sine să se-nalțe
Floarea care-o am la pălărie
N-ai să vezi că de alți, e!***

Orele vieții

***Dormiți în pace oameni buni
Somnul vă e singura avere
Numai înțelepții sunt nebuni,
Că niciodată n-au gustat din miere!***

***Circa șase dintr-o zi
Numai pentru somn și vise:
Celelate sunt deschise
Alergării lui a fi***

***Și-ntr-un cerc de două's'patru
Mai rămân ca de trei ori
Dacă vei dori să zbori,
Sau să urci în amfiteatru***

***Fiecare, suveran
Împărțeala-și face-n voie
Că aroma de aloe
Nu se pune pe platan***

*Ridici mâna și desprinzi
Clipele de zi sau noapte
Dacă sunt sau nu sunt coapte,
Fii atent cui i le vinzi!*

*Orele acestea toate
Neștiut se torc, se torc;
Fericite când se-ntorc
Cu o zestre de carate!*

Advresaru-ăsta, destinul

*Inercând să fugă din calea destinului,
Omul aleragă de fapt, în întâmpinarea lui*

*Dragul meu, nu e de joacă
Îți spun asta într-adins
Dacă vrei să fii învins,
Leși în față și-l provoacă!*

*Adversaru-ăsta, destinul
Cât o fi de perspicace
Nimeni n-a avut ce-i face:
Șiretlicuri clandestinul,
Duce-n spate cu toptanul
Și, mereu original
Bate lumea într-un hal,
Că ni s-a stricat bostanul!*

*Nu te-ascunde, că n-ai unde
Nici în aer, nici la sol
Nu e bun un parasol
Că el, peste tot pătrunde*

*Leși în față și-l așteaptă
Bate-te ca un cocoș
Cum făcea Toma lu' Moș
Că-i mai bună lupta dreaptă!*

Femeia de categorie grea

*De dragul ochilor tăi
Aș fura și luna de pe cer
Dacă aș ști că asta l-ar vindeca
de melancolie,
Pe ciobanul de piatră*

...

Șe ziși, bre?

*Femeia asta de categorie grea
N-a contrazis-o nimenea
Că are-o palmă, palma ei
Când dă odată, sar scânteii*

*La fel naivii care mai credeau
În ideea de egalitate
Și după ce-o cunosc, își iau,*

Concediu de maternitate

**Nu râdeți că nu-i de glumă
Au și alții mai pățit-o
Motivând că de reumă
La un sfert de ceas, înghit o,**

**Droaie de pastile verzi
Și beau bariul cu sonda
Că pe urmă, gata-i pierzi:
Fug mai tare decât Honda!**

**Ideea nu-i deloc trăsnită
Sindromul e mai mult banal
Că suferim de gâlcevită
De sus și până jos, egal!**

**Femeia, după cum am zis
Părea la fel de cumsecade
Ca bărbierul care rade
Din obligații și plictis**

**Nu părea nici bună și nici rea
N-am discutat pe ton aprins
Și-avea o palmă-atât de grea,
Că foarte iute m-am lăsat convins!**

Dincolo de viața-n trup

**Bate-ne cu îndurare
Nu cum ne bătură sbirii;
Fiul rătăcit își are
Bucuria mântuirii!**

**Trece vremea peste noi
Ne înseamnă și se duce
Fiecare zi, aduce
Alte riduri noi**

**Cine sunt eu și, de unde
Vin în astă lume?
Cine poate să-și sume
Miezul a-i pătrunde?**

**Bobul de nisip, atomul
E inclus în edificiu
Spiritul de sacrificiu
Îl posedă numai omul!**

**Pus de sus stăpân a toate
Pe pământ și de sub cer,
Nu e omul mai stingher
Decât se socoate**

**Bântuit de neputință
Și de frica lui de moarte,
Doar credința o să-l poarte**

Dincolo de biruință!

***Pază numai cerbicia
Agresivă, să și-o vadă
Ignoranța lui neroadă,
Îi închide veșnicia***

***Geaba devorezi la tomuri
Și te-ngropi în griji mărunte
Sfatul meu de om cărunt, e:
Oameni, înălțați la domuri!***

***Domnul ți-a dat viață. Domnul
Te-o-nălța peste mizerii
Viața-n câte sunt imperii
Piere când te prinde somnul***

***Suferința când din strune
Rupe numărându-ți pașii
Să spui NU, ispitei. DA, și
numai DA, faptelor bune!***

***Suferința și cuptorul
Pentru dramul de carate
Sufletele toate, toate
Pierzând lestul, să-și ia zborul***

***Orice suflet ca o floare
Cătă sferile înalte
Iar un trup bătrân spre alte
Zări, coboară dacă moare***

***Mor în lume slugi și regi
Viața-ntreagă doar un umblet
Mântuirea unui suflet,
Cât balanța lumii-ntregi!***

***Teama de păcat și munci,
Piedică la zbor și mers
Oamenii în univers,
Doar curați ca niște prunci***

***Țintim ochii în văzduh
Țesem corturi ce se rup
Dincolo de viața-n trup,
Mai e una: cea în duh!***

***Valuri, valuri peste noi
Amăgirea ne seduce
Fiecare zi aduce,
Alte riduri noi***

Nici contra cost

***Parc-alunec printre ape
Ochii nici nu mi-i deschid
Ca un zbor prin horoscoape***

Și prin aer translucid

**Din lume sunt cel mai ursuz
De-o săptămână n-am ieșit din curte
N-aș dori pe nimeni să acuz
Da-n sânul micii mele iurte,**

**Mă simt stăpân, mă simt și rob
Casa, curtea și grădina
Lumea nu mă știe, nici n-a,
Putut ca pe-alții, să mă facă zob!**

**Încui poarta cu lăcată
Radioul companie
Și rar, la gard, într-o cutie
Mai vine o recomandată**

**Poate nu e un remediu
Singur contra tuturor
Quit ou double: cei ce vor
Să m-ajungă, au remediu!**

**Ceva găini, căței, pisici
Și fânțărime cu duiumul
Plătesc impozit și uiumul
La paraziții aștia mici**

**Dar am aicea liniștea râvnită
Și rafturile doldora de cărți
Că nu mai vreau s-ajung prin alte părți,
Nici contra cost, nici plătind mită;**

**Domoale dealuri se-mpreună
Și văile deschid o panoramă
Tablou votiv de pus în ramă,
Și noaptea ferecat de lună**

**Susură mulțime de izvoare
Verdele culturilor inundă
Această armonie pusă-n undă
În care se trăiește și se moare**

**Mi-am înjghebat afar' un adăpost
În care lucru nouă luni pe an
Ca cel dintâi și ultim avanpost
Smuls de la timpul meu tiran**

**Sălciile și nucii-aliniați,
Delimitează șanțurile lunca
Bătrânii nu mai prididesc cu munca,
De griji și de nevoi încovoiați**

**Nu și-au dorit mai mult de la o viață
În care lumea cumpără și vinde
Decât o traistă de merinde
Truda lor din orice dimineață**

*Aceasta-i nava mea cu care
Ancorez în porturi de sidef
Nu mai am deasupra, nici un șef
Căruia să-i cad în ascultare*

*Nu mai jindui la bănet în lăzi
Țelurile mele-s mai profunde:
Explorez ținuturile de unde,
Totdeauna mă întorc cu prăzi*

*Și gust aici o scufundare nouă
În lanurile vârstei fără seamăn
Cu amintirea țizului meu geamăn
Să împărțim comoara pe din două*

*Ca pe ape un caic
dar degeaba-i largă pusta
când pustia e în noi
dă-mi Gligorie și nu sta,
ornicele înapoi*

*Mă foiesc. Și cât nu dorm
Vreau, nu vreau, rămân deștept
La câștigul meu nedrept
Fără picul de efort*

*Că-mi doresc o confirmare
Și convingere ad-hoc
Să nu mai aud deloc
Denigrări nivelatoare*

*Veghe. Somn. Vise confuze
Și de ciudă, le repim
Că nu pot să le exprim
Oricât le invoc pe muze!*

*Dacă le-aș uita, aș fi
Vinovat de minte scurtă
Un iglu sau chiar o iurtă
Prinde-mi-ar bine-ntr-o zi*

*Și rămân c-un mozaic
Perindându-se prin față
Ce se pierde vag în ceață
Ca pe ape n caic*

*O ciudată stare nouă:
Ce folos că le țin minte
Dacă nu găsesc cuvinte
Ca să vi le spun și vouă?!*

*Zboară visul și se pierde
Într-un peisaj abscons
Domnule Daudet Alphonse,
Azi cinăm la iarbă verde*

Puțini bărbați

*Temerile ies din ascunzișuri
Dorm bărbații în orașul mort
S-au spânzurat catargele în port,
Ca niște spade pline de tăișuri*

*Cade lumea și de-cade
Că sminteala face pui
În șarade, la parade
Nu-i stă bine orișicui!*

*Demnitarii ne dau lecții
De ținută și morală
Când faci la proteze frecții,
Nu-l mai chemi și pe Păcală!*

*Nu e cum ar fi să fie
Că tunelul se lungește
Noaptea-n somn câte-o stafie
Fiecărui se ivește*

*Toată ziua, el, magistrul'
Urcă-n avion și pleacă
La Bruxelles ca să petreacă
Numai cu... doamna ministru*

*Ce să facă mai întâi?
Țara? Ea să mai aștepte
În anticameră pe trepte
Că el e vioara-ntâi!*

*Dar la fel și senatorii
Cocoțați printr-un mandat
Într-un jilț de la palat
Trăgând de vreun cap al sforii*

*Dă-le țară, tu povață
Că de veacuri te tot zbați
Dar puțini, puțini bărbați
Merită să-ți stea în față!*

Bob de grâu, bob de neghină

*calcă omul cernoziomul
scoate pirul că sărmanul
un grăunte e mai tare,
ca un munte!*

*Ghemuit sub așternut la cald
Ce bine poa' să fie în Sahara
Apele văzduhului mă scald
Mai devreme când întâmpin vara*

*Gândurile bune, vorbe, fapte
Nu găsesc echivalent în aur*

*Doar împleticelile inapte
Sunt zvârlite-afară din tezaur*

*Broaștele și brotăceii
Balamucul lor nocturn
Jazz-concertul când din turn
Zâna și-a pierdut cerceii*

*Zare, zare de cenușă
Licuricii mei de foc;
Plânge timpul echivoc,
la vezi: cine-ți bate-n ușă?*

*Acest pretext mai mult caduc
Spulberă din geamuri neaua
Semnăm "nato" și strângem cureaua
Că ne iese foamea prin surtuc*

*Capotează lideri plini de vervă
Pulberi cad din cornul înstelat
Și bucuroși că iar ne-am întristat,
Căutăm soluții de rezervă*

*Un surâs naște o floare
Și din floare o albină
Scoate mierea la lumină,
Pruncilor plini de candoare*

*Lemn de soc și punte veche
Flinte ruginite-n cui
Fiecare e al nimănu
Istoria (a)doarme într-o ureche*

*Bob de grâu, bob de neghină
Viciul și virtutea, două fețe
Viața cât putu să ne învețe
Purtători de zâmbet sau de vină*

În oricare stâncă

*Dar pân-atuncea stau și număr
Niște oi pe care nu le am
Fiecare trage la un ham,
Bine petrecut pe după umăr*

*Măul creanga-și bate-n geam
Fiecare zi, o interogare
Câte sunt medalii cine știe oare
Față sau revers, copil, alegeam*

*Toată geometria moare-ntr-o mimoză
Purtătoare zâne viselor norocul
Neștiut rămâne tuturor sorocul
Fiecare face parte, din osmoză*

*Râuri depărtate cată-se întruna
Căile de apă se-ntâlnesc mereu*

*Peste fiecare strat de minereu,
Pulberi de argint presară luna*

*Fluieră un tren pierdut în neant
Oh, copilărie dulce ca un vis
Dac-aș ști măcar astăzi, cine mi-s
Slabă pâlpâire, palid diamant*

*Le vedem sau nu, între noi doar ziduri
Sârmele ghimpate colții își înfig
Fiecărui pește, soarta, un cârlig
Și înțelepciunea, adormind sub riduri*

*Oile, păstorul, intră în revoltă
Sarcinile noastre au ajuns prea grele
Taberele două. Între, doar zăbrele
Fluturi otrăviți taie din recoltă*

*Ochii noștri văd doar atât: ce nu e -
Dincolo de forme, doar legi și esență
Urlă rațiunea până la demență
În oricare stâncă, doarme o statuie*

Un copac uscat

*Peste tot, un dat în toate
În a ști și-n a putea
Sunt sătul să dau din coate,
De colea până colea*

*Colibele tăifăsuie la soare
Cu ferestre albe de lumină
Tinere fecioare, când o să mai vină
Zburătorul palid aducând o floare?*

*S-au rărit uncheșii. Vorba înțeleaptă
Sare peste pragul, multora din zile
Flacăra gălbuie moare în feștile
Pâlpâirea cărei, zorile așteaptă*

*Rău că nu mai este nici un camarad
Să-mpărțim tabacul, rația cazonă
Dincolo de garduri, aria ca zonă
Și o lizieră cu păduri de brad*

*Mângâie văzduhul blânda panoramă
Cartea cu imagini așezată-n raft
Pe suport magnetic sau hârtie kraft
Toate ca văzute într-o adoramă*

*Un copac uscat crengile spre cer
Își înalță într-o implorare mută
lelele cu noaptea nevăzut își mută,
Prevestirea pentr-un alt ținut stingher*

Visul lor, copiii

**Ce știam noi despre parți
Care să nu știe ei?
Sâmbăta nu cade marți,
Niciodată la ahei**

**Soarele câmpia, iarba, luminează
Verdele din mine, cade în adânc
Desenând arpegii, șaua la oblânc
Pelerinii veșnic caută o oază**

**Pădure bătrână, grânelese coc
Murmură izvoare clipocind ușure
Nevăzută soarta taie cu-o secure,
Crengile uscate bune pentru foc**

**Veche o colibă, câte mai rămân
Ciutele privirii au încărunțit
Câte halebarde, nicăieri un mit,
Servul care nu e, pe nimic stăpân...**

**Papură și trestii, nicăieri vânatul
Dispăruți cocorii în câte-o lunetă
Musul de serviciu veșnic pe dunetă
Zumzet de albine, valurile, zbatul**

**Clipele mărunte. Colbul coliliu
Păsările noaptea îngânându-și somnul
Visul lor, copiii, nici un metronom nu-l
Va mai recunoaște puțin mai târziu**

Ăștia dacă vor să zboare

**Acestea fiind zise, închei
Convorbirea de nouă minute
Mă duc la cantină și nu te,
Mai sun până mâine la trei**

**Nu mai vreau să-mi pun papucii
Că mi i-a udat Bosforul
Și-au săvină mamelucii
Cu șerbet și cu Li, Chioru'**

**Dacă mă opresc, cu toate
Mi-ar da vânt din tambulină
Slovele când, fără vină,
Eu aș zice: - Nu se poate!**

**Bate vântul peste case
Și prin tigve când sunt goale
Iar în urma mea, rămase,
Multe, multe, oale sparte**

**Dacă-l vezi și, el se duce
Nu-i același când se-ntoarce
Că se-oprește și seduce,
Cele mai frumoase parce**

**Nu sufla în lumânare
Când ai licurici în cap:
Ăștia dacă vor să zboare,
Taie dunga la ciorap**

Dresoarea

**A zburat la circ o fiară
Fără vreun amendament
Avionul tău de seară,
Este de bombardament**

**Femeia în negru și șarpele
Care se uita fix în ochii ei
Dacă nu-ți asumi riscul, nu iei
Startul spre țara, unde cresc harpele**

**Dresuri de tigri, pantere, frecvent
Cercuri de flăcări, luciri de cuțite
Papagalii continuând să imite,
Zodia-n care te naști, inocent**

**Copiii palizi în primele rânduri
Adulții pe laturi, în spate
O mușcă, n-o mușcă, spunea jumătate
Fiorul trecea prin baraca de scânduri**

**Clovnul machiat strident într-adins
Cu pașii de aer pe scenă-a urcat
În clipa când ea a țipat,
Stelele pe boltă s-au stins**

Adevărurile bine ascunse

**Și iar tăcere. Noapte absolută
Cu stele de un fel anume
Mă simt ca un păianjen ce strănută,
Când nu s-a inventat dreptul la glume**

**Brazdă întoarsă. Statuetă
Arta ignoranței în istorie
Când atârni de capătul sforii, e
Vorba de o moarte desuetă**

**Planetele aleargă în cerc
Lumea se mișcă brownian
Lumina de pe alt meridian,
Îl supără pe cetățeanul Leclerque**

**Dezamăgire înainte și după
Drojdia se cotează la bursă
Fiecare zi, o nouă cursă
Vând viață netrăită, pentru castron de supă;**

**Un om a făcut infarct la florărie
Fărădelegea cu filodormă,**

**Câinii comunității vor purta uniformă,
Eu mă întorc în copilărie**

**Stridențe, sărăcie, limuzine
Adevărurile bine ascunse, nu se văd
Fiecare are drept la un prăpăd
De care cu toată puterea se ține**

**Mânia se coace la focuri mărunte
Cine cade, nu se mai ridică,
Lumea e din ce în ce mai mică
Aceasta este cea din urmă punte!**

**Scamatorul avea cărțile măsluite
Uzurpatorii au mereu de lucru
Și dacă nu se observă trucul,
Ies la pensie și mor de artrite**

Anonimii mor la post

**Totul e un nod de aparențe
Și drumuri descălcite dintr-un ghem
Beduinii între reverențe,
Își pun în fața lor, câte-un totem**

**Când ți se răstoarnă caru-n șanț
Cere lumii ajutorul
Că nici compătimirea, nici umorul
Nu mai au vreo trecere-n Bizanț
Și te-ntorci acas' cu căruciorul**

**Bogată țară, oamenii săraci
Toată lumea-i plină de idei
În fruntea mesei stau tot ei
Restul la coadă, ce să-i faci?
Întinzi mâna dar nu iei
Nici colivă, nici colaci
Așa că mai bine taci
Decât să strigi întruna; - Piei!**

**Piei de capră tunsă și belită
Osele se vând cu un dolar,
Unchiul Sam e măcelar
Iar tu suferi de artrită**

**Slănina ta de două's'doi
N-o mai găsești nici marți, nici joi
Banii n-au cum să-ți ajungă
Când tușești, tușește-n pungă!
Și cât mai joci și tu vreun rol
În lumea asta democrată
Ai grijă de colesterol
Să nu-ți crească dintr-odată!**

**Nu mai striga: - Jos guvernul
Că n-ai fular, te doare sternul
Dintr-un rău, ce bun să scoți?**

*Talpa țării-a dus mereu în spate
Și pe cinstiți ca și pe hoți,
Că promiseseră dreptate*

Rebus pe nisip

*Am descins de azi la mare:
La o mare care nu există
Câtă vreme mai persistă,
Aderența la eroare*

*Iau această haină de-mprumut
Cu care merg din port în port
Precum aș înălța un cort
Într-un pământ necunoscut*

*Ancorez și fac popas
La răstimpuri, de efort
Toate stoic le suport
Cu gândul la ce-a mai rămas*

*În urma mea, eșec după eșec
Am în față doar iluzii
Freamătă în adiere duzii
Ca presentimentul la înec*

*Lumea-ntreagă dintre noi
Parcă nici nu s-a născut
Fă-mi zeiță loc sub scut
De săgețile șuvoi!*

*Doi copii pe plaja de nisip
Trec ținându-se de mână
Pentru care soarta mai amână,
Să le-arate propriul ei chip*

*Toată plaja e pustie
Lumea parcă e numai a lor
Din geana cărui viitor
Se va naște altă lume vie?*

*Rămân în urma lor privind
Urmele fagile, un simbol
Zborurile care dau ocol
Acestui rebus incifrat pe grind*

Despărțirea

*Cocoțat pe-un colț de stâncă
Mă prefac c-aștept corăbii,
Când vin în zăngănit de săbii
Pirați în noaptea mea adâncă*

*Despărțirea noastră n-a durut
Urmele pașilor n-au sângerat
Când s-a surpat în două un sărut
De spaimă, ca apusul vinovat*

*Serile de-atunci sunt mai tăcute
Peste care streșinile curg
Burnițele, reci și mai tăcute
Ca o chemare rece în amurg*

*Ne-am închis în suflet fiecare
Câte-o jumătate de adagiu
Resturile corăbiei pe care
Am dus-o amândoi la naufragiu*

*Iarna rățăcesc printre omături
Cetina de plete mi se-agață
În nopți de veghe te mai cred alături,
Cu vocea strecurată ca prin ceață*

*Despărțirea noastră n-a durut
Urmele pașilor n-au sângerat
Golul dintre noi doar s-a umplut
De spaime, ca apusul vinovat*

Fabulă fără rost

*Se revarsă luna noaptea, peste urbe
Statuile plâng pe străzile curbe
Pe care se plimbă ușor resemnate
Figurile triste cu șeile-n spate*

*Pacea noastră echivocă
Nimeni nu o mai invocă;
Orz de turtă, grâu de pâine
Trăim doar de azi pe mâine
Dintr-un gol de alambic
Nu mă mai privea nimic
Că din câte sunt borcane,
Mi-ați făcut numai șicane*

*Părul tău, ce diademă
Naște altă teoremă
Pentru care doar calupul
Mai știa să stea ca lupul*

*Șterge timpul fără zarvă
Zvârcolirea dintr-o larvă
Că din câte boarfe ca
A rămas doar foarfeca
Și tricoul lui în dungă
La care nu mai ajungi;*

*Dă-mi alteță înapoi
temerile. Amândoi
Datorii câte-au rămas
Flautul ne-a răs în nas;
La atâta preț de cost,
Fabula e fără rost*

Se usucă mlada în păduri

Caporalii șefi de stat
Fac adesea carieră
Viață, viață, ce mizeră
Haină, oamenii ți-au dat!

Noapte adâncă. De când durează?
Vântul rățacirilor doar beznă
răspândește. Și o teamă trează:
Toți purtăm câte-un cârlig de gleznă

Se usucă mlada în păduri
La tot pasul ne pândesc himere
Orice neajuns care-l înduri,
Gustă-se ca vinul: în tăcere!

Parcă și pendulei îi e teamă
Să-și audă glasul răsunând
În adâncul liniștii ei, cheamă,
Disperarea fiecărui gând

Lacurile fără pești

Câte doruri de vacanță
Îmi cutreieră prin fibre
Că mă scad din echilibre
Vag, în fiecare stanță

Mi-a intrat în ochi o macara
Și-mi atârnă vag de pleoape
Zgomote de târnăcoape,
Ca-ntr-un joc de bacara

Altădată, lacuri două
Fără peștele, săracul
Asta e: că la noi plouă
Și ni se scufundă bacul

Peștele s-adus să-noate
De la noi mai pe aiurea
Că urmașii lui Paciurea,
Tot năvodul gol l-ar scoate

Câte pot să vadă ochii
Că mai bine să-i închizi
Când îi duci bătrânei Dochii,
Râmele pentru guvizi

Și-ncă multe pot să intre
Sau să iasă nu mai pot
Că te macină la vintre
Și te ustură de tot

Ca un fum sau ca o ceață
În vapori de iperită

**Că stomacul își vomită
Tot protestul lui de greață**

**Ochi ce văd și nu mai văd
Într-o lume de vedenii
Cum pândește un prăpăd
Secolele, de milenii**

Îndemn

**Șterge, șterge oglinda
până devii transparent**

**Aleargă, aleargă
până îți pierzi greutatea
și începi să zbori**

**Sus,
tot mai sus,
până dai de DUMNEZEU!**

Ra-tare

**Un sânge am și-acela fierbe
Când plouă luna cu argint
Și-n urma ei culeg proverbe
În eprubete de absint**

**La ce bun dar, să mai chemi
Musafiri la drumul lung
Dacă ție nu-ți ajung
Noapțile, ca să te temi?**

**Invitația-i o farsă
Dacă nu mai capeți viză
Că se-mbarcă în valiză
Și fac iute cale-ntoarsă**

**Și-o să vezi atunci cum le
Iar arunci și pui pe foc
Dacă-și bat de tine joc
Dinadins, gazetele**

**Dacă fotografu' n-ar
Mai semna pe scurt cu Ghe.
N-ai mai știi că după neg, e
Hotărât s-ajungă star**

**Toate bune și cumiști
Dar nu recunosc că i-am
Furat pipa lui Khayam,
Numai ca să-l scot din miști**

Tremur' tronurile lumii

Noaptea umerii-mi apasă

**Inocent, un fluture
Cerurile când îi lasă,
Merii, să se scuture**

**Numai teama e de vină
Nici curajul nu-mi dă brânci
Să sar de pe strapontină,
Când sunt apele adânci**

**O conservă, nu conservă
Pic de pământesc avut;
Dacă omul n-are vervă,
Stă cu fața spre trecut**

**Tremur' tronurile lumii
Pentru câtă dinamită
Am strâns noi de dragul glumii
Și-acum nu mai avem pită!**

**Veacul nou, mileniul nou
Obiceiul e cel vechi
Măcar grija de cavou
Să ne între în urechi!**

**Bate moartea în fereastră
Pentru fiecare fleac
Teama noastră e a noastră
Și ea nu mai are leac!**

mai aveți stupefiante?

**Ceri paharul cu lactoză
Faci injecția, o doză
Și pui ochii în tavan
Poți să stai așa un an
Și absent și, concentrat
Zice lumea că ești împăiat**

**mai aveți stupefiante
și naivi la drumul mare
că din Mozart doar andante
se mai pune în vânzare?**

**cine are interes
să ia banii de la proști,
să le pună-n cap un fes
și să nu-i mai recunoști?**

**că ajung în câte-un pat
ca niște mumii la normă
despre care am aflat
că sunt scoase la reformă**

**nu era de ajuns smogul
ce ne căzuse pe cap?
că de la o vreme drogul
și-a găsit și el, un țap**

*tinerețe fără vlagă
ți-ai jucat miza pe-o carte
cin' te-a pus să dai și șpagă
numai ca s-ajungi la moarte?!*

In vino

*Damigeană, damigeană
Bucuria mea de-plină
N-ai nici merit, n-ai nici vină
Când e vinul pe sprânceană*

*Între acru și amar
Mai turnați-mi un pahar
Mâna cât se mai îndură,
Să-l mai ducă pân-la gură*

*Viață, viață grea potecă
Totu-i doar o ipotecă
Pe sudorile de mâine
Și bucata mea de pâine*

insomnie

*Urcă luna peste munte
Cu omăt de-argint în plete
Mângâindu-te poete,
Peste tâmpilele cărunte*

*patru și un sfert
metronom alert
somnul de sub pleoape
a fugit pe ape
și-mi tot dau ocol
insomnii obol;
cearcăne și dungi
ochii plini de pungi
așternutul greu
tot amân mereu
să m-apuc de treabă
lenea fără grabă,
turcul și pistolul
cafeaua, alcoolul
vrute și nevrute
sapă cute, cute
zilnic și la fel
latră un cățel:
cineva la poartă
aoleu, ce soartă!*

Ploaie

*pierde leșul câte vise
mi-au trecut pe la geam și se
mulțumește cu ce fură
din fărâma de căldură*

**și-un confort adânc în oase:
asta-i totul ce-i rămas!**

**Feamăt și furtună
Tunete și ploi
Toată vremea bună,
S-a topit în noi**

**Ne-am udat bocancii
Trenciurile-s ude
Fetițele, dancii
Se fac paparude**

**Ne-ncuiem prin case
Tremurăm de frig
Zilele ploioase
Nu ne mai intrig'**

**Temnițe de teamă
Ne tot pun capcane
Să nu luăm în seamă
Ploaia cu bulboane**

**Dar se-oprește și
Soarele răsare
Mai e frig, deși
Mult mai cald îmi pare**

**Albinele roi
Risipind, adună
Toată vremea bună
Adunată-n noi**

Înainte de termen

**Și se va lumina de ziuă
În jumătăți de oră două
Lumea e un fel de zoo,
Cum spunea și Cassius Dio**

**Moare drumul în pustiu
Alergând după izvor
Cineva ne lucrează de zor
Și noi ne dăm seama târziu**

**Că n-ajungi, oricât ai vrea
Cum e sâmburele-n germen
Toată viața alergăm după ceva,
Dar murim înainte de termen**

Scuze și acuze

**Unu' cară în afară
Via-n geanta diplomat
Da-l aflare. Și-l umflară,
Și-l lăsară boss-umflat!**

*Atâta lume nu-mi dă pace
Și tot ea-mi cere recompensă
Ca un impozit pe ofensă
Cu care n-am nimic de-a face*

*Exodul fluturilor întruna
Se-ngroapă-n fiecare filă
Precum un dor de clorofilă
De care nu mai știe struna*

*Și liniștea, de două feluri
Nici înăuntru, nici afară
Că toată starea mea precară
S-a spânzurat de capiteluri*

*Dărâm' buldozerele statuia
Și n-o s-avem ce pune-n loc
Un gol imens născut ad-hoc
Și nimănui dintre noi, nu i-a*

*Trecut prin minte armistițiul
Cu care potolind furtuna
Acest din urmă exercițiu
va eșua. Dar nu-i totuna;*

*Miros albastru de benzină
Pătrunde prin fereastra spartă
Și aripile nu mai iartă
Robia noastră la chenzină!*

*E putred mărul! Și degeaba:
Din ce în ce mai lănced rugul
Că se prăvale tăvălugul
Și tot mai proastă ne e treaba*

*Invidiată carapace
În care melcul, recompensă
Sfidează orice recompensă
Și lui i se oferă pace*

*Propuneți-mi și mie una
Din variantele cu sila
Să nu mă mai cuprindă mila
De victimă, dintotdeauna!*

*De când mă știu în câte feluri
Pierd, înăuntru și-n afară
Echilibristica precară
Tot lustruiește capiteluri*

*Hrăniți-mă și cu himere
Când nu se poate fără ele
Iluzia iluzii cere,
De la pământ, până la stele*

*Dar nu-mi furați vă rog, statuia
Când nu mai am ce pune-n loc*

*Un gol ce s-a născut ad-hoc,
E-al tuturor și-al nimănuia*

Rondelul ploii

*La noi de-o vreme plouă, plouă, plouă
Că moțaim cu toții la grămadă
Și chiar primarul nostru-a fost să cadă
Din scaun pe la unu, două*

*Mergând la primărie, nouă
Ne vine să căscăm ca să ne vadă
Primarul nostru care-a fost să cadă
Din scaun pe la unu, două*

*Ne prinde somnul ca o acoladă
E ciudată-această stare nouă
Căreia-i cădem cu toții pradă
Găinile, credeți, nu se mai ouă
Că pe la noi de-o vreme plouă, plouă, plouă...*

Demers

*Oamenii care dau iama
Să ajungă doar în vârf
Poartă-n ei miros de stârv
Și de care nu-și dau seama*

*un demers, e un demers
traul nostru e bolnav
n-o săschimbi nimic din mers
oricât te-ai dori de brav*

*când augurii ne dau gurii
nouă celorlalți, tot furii
ca avizii și guvizii
ne mai taie din provizii
că primesc un an sau doi
costume vărgate noi;*

*nu i-a lichidat sistemul,
nu i-a-nspăimântat blestemul
nici tu ruga, nici tu mila
și se joacă de-a prăsila
ca ciuperca după ploaie
și mereu o fac de oaie,*

*motivând că viața-i dură
sar pârleazul și te fură
din cămări, din buzunare
dacă are cine n-are
trebuință de surplus:
eu asta aveam de spus!*

Clepsidră

*Înainte, înseamnă înapoi
De mai multe ori, și după
Ce descoperi că ocupă,
Locul unu, locul doi!*

*Eu mă satur, tu te saturi
Plânge apa de sub zbaturi
Iar vaporul de bătrân
De două secole consecutive
Primea și trimita misive
Armatorului hapsân,
Neștiind câte zile îi mai rămân
Până-o să-l taie în bucăți: perechi, perechi
Pentru fier vechi*

I. EPISTOLARIA

Dragă I.G.

*De mult proiectata „crimă”
Dragul meu prieten, s-a comis
Scot de la tipar un manuscris
Ultima partidă-a mea de scrimă*

*Bun sau rău, oricum e un reper
Și dacă vor voi augurii
Poate-am să prind cu el capra trăsorii
Și ți-l trimit cu primul curier*

*Alte lucruri nu-ți mai pot vesti
Am un gol adânc în buzunare
Și-mi dă cu tifla, cu nerușinare
Un piticuț în travesti*

*Ascund în el o viață neștiută
Și mărunte, multe mici mizerii
Că vine frigul și mă sperii
C-o ia destinul pe o altă rută*

*Am scris și-am tot zvârlit într-un sertar
Nemulțumiri cu ghiotura: un ghem
Și-acum când să zic: hop!, mă tem
Să nu mă fi-nhămat la un alt car!*

*O carte-n plus ce poa' s-aducă nou
Când tot nu va schimba nimic
Și după-același vechi tipic
I se pierde ultimul ecou?*

*Mi-am zis că poate am temei
Sau dacă vrei, am de jucat o șansă
S-arunc, măcar cât sunt în transă,
În bâlciul lumii, câteva idei*

Poate nu fac balanța să se-ncline

*Și nici să-mi sap tunelul pân-la alfa
Că de câștig, nici vorbă pentru calfa
Cu viața spânzurată de aldine!*

*M-am aplecat, am ridicat mânușa
Și am bătut-o-n cuie-n stâlpul porții
Nu mi-am drămuit efortu-n porții,
Nici body guarzii nu mi-au păzit ușa*

*Ajunge soarele la scăpătat
Și tot mă mai întreb ce este omul
Mai iute pentru mine, bate metronomul
Și mai am atâtea de aflat...*

*Primește după rânduială
Desenele acestea pe asfalt
Noaptea și visele în șpalt
Închise-s cu o cheie specială*

*Și-ascunse-aicea printre rânduri
Nu vreau să fac din ele nici o salbă
Jos pălăria: pasărea cea albă
O văd zburând din propriile-mi gânduri*

Scrisoare deschisă

*Domnule Marcel Crihană
mă întorc condescendent
în chilia mea albastră
SOARELE PE STRADA NOASTRĂ
luminând-o abundent,
mi-a adus, ce bucurie
trei sonete și o poezie
deși nu-s fără prihană;*

*Da' ce bine că veni
vestea, când nu fui aci
să parcurg drumul invers,
că m-am săturat de mers!*

Dragă F.

*În fața ta mă recunosc bătut:
Scrisoarea fără nici un timbru
Cu iz de scorțișoară și de cimbru,
De toată bucuria m-a umplut*

*Cum scrii tu, rămâne un mister
La obiect și, cum să spun, în flux
Eu nu-mi permit asemenea un lux
Și dac-aș vrea, nu știu cui să i-l cer*

*Când merg la poștă, nu prea am succes
Zi-mi și mie care e secretul:
Nu stăpânesc ca alții, internetul*

Și nici calculatorul, mai ales

*Plicul, ștampila și las restul
După care mă retrag discret
Ca anonim, acesta îmi e testul
Că nimeni nu mă știe de poet*

*Mă chinuiesc să ar și eu grădina
Bătrână via-am început s-o scot
N-am mai citit nimic de Walter Scott
Și simt că-mi putrezește rădăcina*

*Un altul o lucra măcar cu sapa
Orice om e-n curtea lui stăpân
Când are vita ieslea ei cu fân,
Nimic n-o mai interesează, decât apa!*

*Pe la tine ce mai este nou?
La Băneasa, totul e banal
Vegetez într-un plictis total
Spre restul lumii, doar un mic hublou*

*Mă bucur pentru tine și ai tăi
Să vă păzească Domnul pe voi toți
Că-n viața asta scurtă, de doi coți
Mai sunt, deși n-ar trebui, și oameni răi*

*Se smintește lumea la tot pasul
Violuri, crime și, grenade,
droguri. Și morala scade
Din zi în zi mai greu ne e impasul*

*Mi-a trimis Ioan din Târgu Mureș
Pliantul fericit numărul patru
Un recital de haiku la teatru
Ar face vâlvă și eu aș da iureș*

*I-am trimis lui V. două scrisori
La niciuna n-am primit răspuns
Eu tot culeg material și n-am ascuns
Că proiectul vostru-mi dă fiori*

*Câtva timp în urmă, făceam țuica
Un măracine m-a-nțepat vârtos
În mâna stângă, pân-la os
Că și azi o pomenesc pe muica*

*Și-am rămas de-atunci cu-o umflătură
Când se schimbă vremea, eu presimt
Un junghi parșiv, ca un alint
Mă-mpinge la odihnă-n șură*

*N-am mai scris de mult și-mi este ciudă
O poezie cum aș vrea
Pe unde-o fi umblând și muza mea
În lumea asta de zăludă?*

*Manuscrisul tău cu multe file
Îl trag cu ăla mic la imprimantă
Îmi părăsesc căsuța de paianță
Și merg la București câteva zile*

*Vino pe treizeci, dacă vrei
Om mai face schimb de noutăți
Așa cum veteranii prin cetăți
Mesaje-și trimiteau prin porumbei*

*A mai trecut o zi și pentru mine
Lucrurile parcă sunt mai reci
și detașate. Dacă te apleci
În fața vremii, poate e mai bine*

*Dragul meu, îți spun la revedere
Ți-am scris în pat, destul de incomod
Au pornit cocorii în exod
Și oboseala, somnului mă cere*

Destăinuire

*Stimate domnule Păruș,
N-am nici un hobby,
Nu sunt nici pescar
Ca tânăr și adept pensionar
Cobor pe-al vieții derdeluș
Și tot mă mint că azi sau mâine
Voi ajunge mai ușor
La bucata mea de pâine;
Sic! (de la sictir!) zicea ades
Un vecin hâtru și chel
Că de atâta adevăr
Îi cădea zilnic din păr...*

*Toată viața-i o momeală
Că dai la crap, dai la babușcă
La scrumbie sau plătică
Dar vezi că-n undiță nu pică
Și ți se pare doar că mușcă
Un șalău ca de reclamă
Sau un morun să faci o poză
O păstrugă, ori ce-ofi
Și de reumatism sau de artroză,
Te saturi seara cu... hamsii*

*Mi-aș dori și eu pe-un trepied
S-adorm pe malul unui lac
Și să visez că vin de hac
La pești, la broaște sau la mormoloci
Sau să mă-ntind într-un hamac
C-o dușcă de palincă sau de scotch
Și-atuncea ce să fac? Mă resemnez
Închei abrupt și, doar semnez*

Dragul meu culegător de semne

Sporul zilnic de virtute
Și-un avans de sănătate
Îți urează un confrate,
Care s-a născut mai iute

La Băneasa, vânt și stres
Nu mai scot nasul din pături
Iar când vom avea omături
O să-mi piară orice interes

Cu cât dorm mai mult, rămân absent
La toate câte se petrec în jur
Că mă silește lumea să abjur
Acest moratoriu latent

Teveul nedeschis, e plin de praf:
Crime, femei goale, vorbărie
Că numai unul dintr-o mie
L-ar da să scape, plată la cavaf

Singura plăcere când ascult
Știrile lacâte un jurnal
Ori trăgănată doină din caval,
Pentru care am făcut un cult

Însă toate știrile sunt scurte
După care mă trezesc mai trist
Că-mi bate-n poartă câte-un adventist,
Și-mi intră-așa fără motiv în curte

Învăță pe de rost câte-un verset
Improvizează. Turuie și uită restul
Trimiși de dincolo-n tot estul,
Spunând că s-a născut un nou profet...

Mai am un pix cu care stau de vorbă
Că-n toată casa suntem singuri
Dar mă-ntorc la cratiți și la linguri,
Să-mi gătesc de foame, câte-o ciorbă...

Am învățat ce nu-mi trecea prin gând:
Să renunț la toate, toate, toate
Și nici nu bănuiam că omul poate
Să îplinească tot ce-și pune-n gând!

Ce mai așterni cu vremea pe hârtie:
Tot miniaturi de pus sub lupă?
Ce desfătare să petreacă după,
Omul, un ceas la ceainărie!

Să sorbi din porțelanuri de milenii
Înțelepciunea altui veac
Că și prostia-și are propriul leac,
Să nu ne prindă-n chinga lenii

*Hai-ku vorba scurtă și-nțeleaptă
Să duci lumina dintr-o sagă
Merinde pentru zbor într-o desagă
În fiecare zi, mai sus o treaptă!*

*Mi te închipui noaptea ca fachirii
Să-nveți pe japonezi folclor, Balada
Păcat că ei trăgeau atât de iute, spada
Și le plăcea să-și facă harakiri!*

*Acum închei că vorba multă
Te lasă cu camera goală
Și eu cu mintea mea domoală,
Nimic bun în plus, nu mai rezultă*

Dragă G.

*Să nu te mire cele ce-ți vestesc
Când ne văzurăm doar câteva ceasuri
Făcui cu trenul câteva popasuri
Pân-la Băneasa, unde locuiesc*

*Văzându-mă venit de la cenaclu
Și neavând cine să-mi facă focul
Am schimbat pe ghinion, norocul
Acceptând răcoarea-n habitaclu*

*M-aș fi culcat cum dorm într-o tranșee
Cu ghetete, mantaua, ca pe front
Fără să-mi pese ce afront,
Ar fi putut să-mi facă o femeie*

*Ce cald îmi e sub așternut și bine
De un' să știu eu că afară-i frig?
Că alții n-au la masă un covrig
Și ochii li se scurg pe la vitrine?*

*Dar mie-n pat îmi e așa de cald
De parcă simt, felină-o mângâiere
Care-mi șoptește (soartă sau muiere?)
Că-n iulie, la vară-am să mă scald*

*Noroc de oase și șoriciul care
Le-am adus pentru căței, pisici
Cu care-mi petrec zilele și nici
Nu simt singurătatea în spinare*

*Mai greu de suportat că mă pândesc
Niscai borfași ce-mi intră-n bătătură
Îmi scotocesc de-a valma și îmi fură
Ce pot să vândă ei, firesc*

*Polițiștii sunt în carnaval:
Să-i vezi ce apăsă calcă prin sat (!)
Ai un necaz c-un hoț ce te-a prădat?
- Prinde-l bre, și du-l la tribunal!*

*Un gospodar găbjindu-l pe calic
L-a dus la secție urlând
Și i-au răspuns ce nu-i trecea prin gând:
- Dacă n-ai martori, n-ai făcut nimic!*

*Deși am doar un radio și-un bec
Trăind modest ca oamenii sărmani,
Am primit factura pe cinci ani:
Cu 600 kilowați refec!*

*Prezența mea adesea mai intrigă
Când trec, îi simt făcând în spate, semne
Că ard coceni în sobă-n loc de lemne
Și pe ce nume vor, pe-ăla mă strigă*

*Nu sunt de felul meu ursuz
Pășaniile câte sunt și, triste
Pot să-ntocmesc cu ele niște liste,
De care-apoi să mă amuz*

*Primesc cu stoicism aceste toate
Ce mi se-ntâmplă, neîntâmplător
Cât mai sunt pe lume trăitor,
Căci fără Dumnezeu, un om nimic nu poate!*

*Și-acum sub bolta rece și albastră
Închei confesiunea mea nocturnă
Cu gândul la cenușa dintr-o urnă
Care rămâne-n urma noastră...*

Confesiune

*Cartea voastră o admir maestre
Și sub capul meu blajin înc-o păstrez
Că tot mai sper s-apuc un pic de zestre
La modul inspirat, să nu lezez,
Frivolitatea liniștii campestre*

*Îmi place deosebi vocabularul
Și jocul de silabe insolent
Că eu când scriu, e parc-aș da cu parul
Într-o mârtoagă care merge lent
Și-mi mai răstoarnă-a naibii, și samarul*

*Suficiența voastră mă surprinde
Că n-aveți nicăieri, se pare, dubii
Mie-mi lipsește sacul cu merinde
Să tai pustiul nobilelor Nubii
Deși dorința-n mine se aprinde*

*M-ar onora o filă de contract
La anii mei să fac ucenicie
Sau doar să mângâi un străin harbuz
Dar cum să știe urechiatul gama
Când, harnic-harnic, însă e obtuz?*

*N-am eu karmă de conquistador
Să-mi ofere lumea complimente
Nici nu găsesc vreo robă în Obor
Antichitățile sunt scumpe. Evident, e
Cât trebui' să pozezi pentr-un fior!*

*Și pierd pariul. O remiză
Îmi schimbă traiectoriile brusc
Renunț la colonade și la friză
Și ies la soare labele să-mi usc,
Ca gândăcelul mângâiat de-o briză*

*Romul nu-s în stare să-l adopt
Vulpe nu-s din fire ca să ies cu
Blana-ntreagă și dovleacul copt
Și-atuncea vă declar cu tot firescu'
C-am scris poemul ieri la ora opt*

III. Oglinzi paralele

I

*Sosesc făclerii. În lături
Halebarde se-nalță pe laturi
Bătrâne-nvelite în pături
Pe geamuri se uită din paturi*

*O să treacă, se zice-mpăratul
Într-o caleașcă de aur, pe roți
Mai aproape de geam trageți patul
Să-l vedem cu toate și toți*

*Lenora te rog, nu mai plânge
O dată în viață asemenea fast
Împăratul cu mâinile pline de sânge
Curat ca un înger, copil – era cast!*

*Crește în stradă forfota, zorul
Clopotele bat în neștire
Bătrânele plâng de fiorul,
Ce le îneacă din fire*

*Și trece convoiul noaptea târziu
Gerul pătrunde până la os
Trăsura de aur cu un sicriu
Cu mort împăratul, atât de frumoși*

Oglinzi paralele

II

*Dacă nu vă dați în lături
N-o să fie loc pe laturi
Un balcon e plin cu pături
Și un altul, plin cu paturi*

*Când o trece împăratul
Să feriți de cai, de roți*

**C-altminteri vă duc cu patul
Unde n-o să vreți, pe toți**

**Gloata râde, gloata plânge
Mascarada fără fast
Când hrănești fiara cu sânge
Nu te-aștepți la nimic cast**

**Nu mai dați buzna cu zorul
Și elanul în neștire
După ce trece fiorul
O să vă veniți în fire**

**Și-acum valea că-i târziu
Mi-a trecut osul prin os
Când îți facisingur sicriu,
Nici sfârșitul nu-i frumos!**

Întrebări

**Dumneavoastră ați văzut vreodată
Un bou luptându-se
cu un vițel?
N-ați văzut.
Nici eu n-am văzut**

**Câte războaie juste
poate duce o țară,
dincolo de hotarele sale???**

xxxxxxxxxx

Date biografice:

Ion Untaru, pensionar, locuiește în comuna Băneasa, județul Giurgiu

CARȚI PUBLICATE:

- **Domnul Liszt, poezie, editura Destine, 1994**
- **Impozit pe prostie, proză umoristică, ed. Destine, 1994**
- **Invitație la castel, sonete, ed. Sagittarius, 1995**
- **Vestitorul, poezie, ed. Semne, 1999**
- **Condorul, poezie, ed. Orion, 2001**
- **La cules de stele, poeme haiku, ed. Ambasador, 2004**
- **Prepeleac cu lună, poeme haiku, ed. Ambasador, 2004**
- **Inscripție pe bobul de orez, poeme haiku, ed. Ambasador, 2005**
- **Miniaturi sub lupă, cugetări, ed. Ambasador, 2005**
- **Locuiesc într-o lacrimă suspendată, poezie, 2005 (lucrată pe calculator)**
- **Autoportret fără oglindă, poezie, 2005 (lucrată pe calculator)**
- **Fântâna în care se văd sufletele, poezie 2005 (lucrată pe calculator)**
- **Floare de lotus, poezie, ed. Semne, 2006**
- **Coana mare se mărită, teatru, proză, ed. Amurg sentimental, 2006**
- **Scara interioară, poezie, ed. Amurg sentimental, 2007**
- **Păsări și cuvinte, poeme haiku, ed. Amurg sentimental, 2007**
- **Liziera de salcâmi, poezie, ed. Amurg sentimental, 2009**

În colaborare:

- **Din tainele prieteniei, poeme tanrenga, coautor Radu Patrichi, editura Amurg sentimental, 2006**

A mai participat, cu poezie în principal, la circa 15 volume colective, autori: Radu Cârnelci, George Chirilă, Marcel Crihană, Valeriu, Filimon, Ion Machidon, Gabriel Bacovia, Cornel Atanasiu, Valeriu Cercel.